

PERGALĖ

Biblijos pamokos paaugliams

(10–14 metų)

Treti metai, trečias ketvirtis

TURINYS

1. Nehemijo dienoraštis
2. Statybos planai
3. Dievo kova
4. Teikite garbę Dievui
5. Neįkainojamos brangenybės
6. Visagalis
7. Įsimintina vakarienė
8. Dievo meilės liudijimas
9. Dievo mylimieji
10. Nesutarianti šeima
11. Būti tinkamu
12. Meilė iš aukštybių
13. Visada šalia

1 pamoka

NEHEMIJO DIENORAŠTIS

Įsimintina eilutė: „Tik jūs turite garbinti Viešpatį ir Jam ištikimai visa širdimi tarnauti, nes matėte, kokių didžiųjų dalykų Jis yra jums padaręs“ (1Sam 12, 24).

Tyrinėjimo tekstai: Nehemijo 2.

Papildoma literatūra: E. Vait. Pranašai ir karaliai 628–634 psl.

Pagrindinė mintis: Mes galime tarnauti Dievui ir liudyti apie Jį, kur mes bebūtume.

Su nepažįstamais žmonėmis sunku gyventi, o dar sunkiau prašyti jų pagalbos. Istorija, kurią mes šią savaitę tyrinėsime, parodo, kad Dievas, nepaisant aplinkybių, mums suteikia jėgos tarnauti ir liudyti apie Jį. Įsivaizduokite, ką galėjo savo dienoraštyje užrašyti Nehemijas.

20 metai, kislevo mėnuo, 26 diena, Sūzai, Persija.

Šiandien iš Judėjos atėjo Hananis. Jis ir jo draugai man pasakė, kad Jeruzalės sienos sugriautos, o vartai sudeginti. Daugelis žydų pasiliko tėvynėje. Jie labai kenčia. Dėl nugriautų sienų jie nesaugūs. Kaip tai galėjo atsitikti? Nuo to laiko, kai apie tai išgirdau, aš nieko negaliu valgyti.

20 metai, kislevo mėnuo, 29 diena.

Aš negaliu valgyti. Aš negaliu miegoti. Aš tik verkiu ir meldžiuosi dėl Jeruzalės. Tarnyboje stengiuosi būti ramus.

20 metai, kislevo mėnuo, 30 diena.

Šiandien aš prašau Dievo atleisti Jeruzalės nuodėmes. Mes nepaklusome Dievui ir užsitarnavome tai, ką gavome, bet aš negaliu pagalvoti, kad Jeruzalė sugriauta. Aš prašau Dievo, kad karalius Artakserksas leistų man grįžti į Jeruzalę ir ją iš naujo atstatyti. Aš meldžiuosi, kad Tu, Dieve, suteiktum galimybę man su juo pasikalbėti.

20 metai, nisano mėnuo, 15 diena.

Šiandien man Dievas suteikė galimybę ir ryžto pasikalbėti su karaliumi.

Vėliau.

Aš gavau atsakymą į malda. Kai per pusryčius aš patarnavau karaliui, jis pastebėjo, jog aš nuliūdęs. Ir kaip jis galėjo to pastebėti? Aš taip stengiausi paslėpti savo išgyvenimą, bet vis dėlto pasninkas ir malda atsispindėjo mano veide. Jis teisus, klausdamas mane apie tai. Mano vietoje kiti vynininkai neretai apnuodydavo savo šeimninikus, bet karalius žinojo, kad manimi galima pasitikėti. Aš labai bijojau, bet vis dėlto pasakojau jam apie Jeruzalę. Juk aš keturis mėnesius laukiau tos galimybės.

Jis iškart manęs paklausė: „Ko gi tu nori?“ Prieš atsakydamas, aš mintyse pasimeldžiau. Aš jam pasakiau, kad noriu grįžti į Jeruzalę ir atstatyti sieną. Jis manęs paklausė, kiek tai užims laiko ir kada aš sugrįšiu. (Aš džiaugiausi, kad iš anksto apie tai pagalvojau.) Po to, kai viską papasakojau karaliui, man kilo dar viena mintis. Galbūt Artakserksas galės man suteikti didelę pagalbą. Aš giliai atsikvėpiau ir paprašiau jo karinės sargybos, raštų sričių valdytojams, kurie sutiks mus kelyje, ir miškų prižiūrėtojui, kad duotų medienos sienoms, vartams ir namams, kuriuose teks apsigyventi. Jis man davė viską, ko aš prašiau. Koks geras Dievas!

20 metai, tamuzo mėnuo, 25 diena, Jeruzalė, Judėja.

Aš namie. Šiandien aš sutikau Horonietį Sanbalatą ir amonitą Tobiją. Jie nežino, dėl ko aš atėjau, bet nuspėja, kad kažkokiu svarbiu reikalu, kadangi su manimi kariškių būrys.

20 metai, tamuzo mėnuo, 29 diena, 7:00.

Aš nusprendžiau niekam nepasakoti apie savo planus, išskyrus keletą žmonių, kurieėjo su manimi. Atsikėliau naktį, norėdamas apžiūrėti miestą. Pasirodė, kad jis yra dar

blogesnėje būklėje, negu maniau. Naktį išjojau pro Slėnio vartus, jėjau palei Slibino šaltinį ir pasiekiau Mėšlo vartus, apžiūrėdamas Jeruzalės sienas. Jos buvo su spragomis, o vartai ugnies sunaikinti. Paskui nujojau prie Šaltinio vartų ir Karaliaus tvenkinio, bet nuo čia nebeužteko vietos praeiti gyvuliui, kuriuo jėjau. Taigi jėjau naktį per slėnį, apžiūrėdamas sieną. Kiek daug spragų! Man pasidarė baisu, žiūrint, į ką pavirto mūsų puikusias miestas. Reikės daug dirbti. Ir Dievas bus su mumis. Sugrįžęs atgal, visą likusią nakties dalį meldžiausi. Man taip trūksta išminties, norint pasikalbėti su žmonėmis.

Vėliau.

Visi nori padėti: žmonės, kunigai, didžiūnai, pareigūnai, valdininkai. Aš papasakojau jiems, kiek daug Viešpats padarė ir kaip man padėjo karalius Artakserksas. Kai aš baigiau savo pasakojimą, jie pasakė: „Statysime!“ Jie nuėjo, apsirengę darbiniais drabužiais, pasiėmė įrankius ir jau šiandien pradėjo atstatymo darbus.

Bet, žinoma, Sanbalatas Horonietis, amonitas pareigūnas Tobija ir jų naujas draugas arabas Gešemas, apie tai išgirdę, tyčiojosi ir mus išjuokė. Aš bandžiau nekreipti į juos dėmesio. Niekada pagonyš manęs nesustabdys! Dievas suteiks mums sėkmę!

Sabata

Šios pamokos įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Nehemijo dienoraštis“.

Išmokite mintinai įsimintiną eilutę.

Melsdamiesi paprašykite Dievo išmokyti jus tarnauti Jam ir liudyti apie Jį.

Pirmadienis

Perskaitykite Nehemijo 1, 2–3.

Nehemijas, tarnaudamas Persijos karaliaus rūmuose, baiminosi dėl savo draugų ir giminaičių, gyvenančių jo gimtoje šalyje. Dėl ko baiminatės jūs?

Parašykite laišką, paskambinkite arba nusiųskite atvirutę tam žmogui.

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad Jis jus panaudotų tarnavimui ir liudijimui apie Jį.

Antradienis

Liūdėdamas Nehemijas kreipėsi į Viešpatį. Perskaitykite jo maldą Nehem 1, 5–11 ir prirašykite trūkstamą informaciją.

Eilutė 5: Nehemijas sakė Dievui, kad _____

6 eilutė: Nehemijas _____ Jeruzalės nuodėmes, savo šeimos nuodėmes, o taip pat savo asmenines nuodėmes.

8 eilutė: Nehemijas prašė Dievo _____ Savo pažadus.

11 eilutė: Nehemijas prašė Dievo _____ padėti žydams.

Pagal Nehemijo maldos pavyzdį pasimelskite patys. Pirmiausia pašlovinkite Dievą, po to išpažinkite savo nuodėmes ir, remiantis Jo pažadais, paprašykite išpildyti jūsų reikmes.

Trečiadienis

Tris kartus mintinai pasakykite įsimintiną eilutę.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite tris didelius darbus, kuriuos dėl jūsų padarė Dievas.

Kaip jūs norite patarnauti Viešpačiui šiandien?

Papasakokite Jam apie savo planus.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Nehemijo 2.

Kaip jūs galvojate, kodėl Nehemijas turėjo pagrindo bijoti karaliaus?

Paprašykite ką nors iš suaugusių papasakoti, kaip jie bijojo papasakoti tiesą savo viršininkams ar kitiems autoritetingiems žmonėms.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje sudarykite planą, kaip be baimės numatote tarnauti Dievui.

Paprašykite Dievo padėti jums tais momentais, kai bijote, ir kitais atvejais atsiduoti Jo valiai.

Penktadienis

Šiandien vakare per šeimos pamaldas perskaitykite Nehemijo 2, 18.20.

Su visa šeima sudarykite tarnavimo planą konkrečiam žmogui ar šeimai. Tegu tai bus paslaptingas tarnavimas.

Visi kartu pasišvęskite Viešpačiui, kaip Nehemijas. Nepaisant to, kas vyksta aplinkui, mes galime parodyti Dievo meilę, tarnaudami kitiems.

Melsdamiesi su visa šeima, paprašykite Dievo suteikti jėgas ir išminties tuos planus įvykdyti.

2 pamoka

STATYBOS PLANAI

Isimintina eilutė: „Broliai, Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu maldauju jus, kad visi vienaip sutartumėte ir pas jus nebūtų susiskaldymų, kad būtumėte vienos dvasios ir vienos minties“ (1Kor 1, 10).

Tyrinėjimo tekstai: Nehemijo 3.

Papildoma literatūra: E. Vait. Pranašai ir karaliai, 635–645psl.

Pagrindinė mintis: Kai išvien kartu dirbame pagal iš anksto sudarytą planą, mes geriau tarnaujame Dievui.

Ar jūs kada nors dalyvavote gaisrininkų apmokymuose? Ar jums nekilo tokia mintis, kad visi šie apmokymai, tai tik tuščias laiko leidimas. Kiekvienas, kuris gelbėjo žmones, rizikuodamas savo gyvybe, žinojo, kad jam labai svarbu turėti tiksliai sudarytą nelaimės išvengimo planą. Grįžkime prie Nehemijo dienoraščio.

20 metai, abo mėnuo, 5 diena.

Aš džiaugiuosi, kad galėjau nakčia apžiūrėti miesto sienas pirmiau, negu papasakojau miesto vadovams apie sienų atstatymo planą. Aš jiems viską faktiškai nurodžiau, ir dabar jie įsitikinę, kad tai yra Dievo valia. Kunigų bendradarbiavimas šiame projekte tapo realia pagalba. Įžymūs žmonės organizavo darbininkus ir sudarinėjo grupes. Kiekviena grupė prisiėmė atsakomybę už kokios nors sienos dalies ar vartų rekonstrukciją.

Daugelis grupių organizavosi šeimomis pagal gyvenimo vietą, o taip pat pagal bendrą profesiją. Vienas žmogus, kuris neturėjo sūnų, siuntė į statybas dukteris. Atėjo žmonės iš Jericho, iš Gibeono, Micpos, Zanoacho, Bet Keremo, Bet Cūro, Keilos, Jeruzalės miestų ir sričių. Patys aktyviausi pasirodė auksakaliai, prekeiviai ir šventyklos tarnautojai.

Kai kurie žmonės, o ypač kunigai, prisiėmė atsakomybę atstatyti sieną šalia savo namų. Jiems tai labai patogu, juk jie kiekvieną dieną ją mato, todėl ir skiria jai ypatingą entuziazmą. Visos grupės dirba šalia viena kitos. Po to, kai viena grupė užbaigia, pradeda kita. Nebuvo tokios dalies, kurioje niekas nedirbtų. Kai kurie žmonės dirbo bent keliose teritorijose.

Visi dirbo išvien, išskyrus kilminguosius iš Tekojos. Kai kurie iš jų padėjo, bet daugelis net piršto nepajudino. Aš nesuprantu tokių santykių. Su jų pagalba darbas vyktų greičiau. Mums kiekvieno žmogaus rankos reikalingos. Juk tik vieningai dirbant, darbas bus atliktas sėkmingai. Kaip negražu iš tekojiečių pusės būti tokiais užsispyrusiais.

Vyriausiasis kunigas Eljašibas – nepailstantis darbuolis. Jis atsakingas už Avių vartų atstatymą. Jo greitas atsiliepimas įkvėpė daugelį žmonių. Kai kuriems didžiūnams nelabai sekasi darbe, bet labai gerai, kai jie palaiko kitus.

Aš ištisomis dienomis jojau palei sieną, o ten, kur negali gyvulys praeiti, ėjau pėsčias. Nepaisant to, kad visi buvo entuziazmo pilni, reikėjo vadovauti žmonėms. Todėl kiekvieną dieną turiu joti palei sieną, sustoti ir išaiškinti iškilusius sunkumus. Garbė Dievui, nieko baisaus neatsitiko, jeigu tik kas nors suklysta ar baigiasi medžiagos. Galiu pasakyti, kad didžiūnai nelabai moka valdyti plaktuką, ir aš mačiau daug sužeistų pirštų. Ant jų rankų nuospaudos, bet jie nesiskundžia. Aš bandžiau juos padrašinti, nes noriu, kad jie iš tiesų žinotų, kad aš vertinu jų kantrybę.

Sanbalatas ir jo draugai visada buvo tarp nepatenkintų žmonių. Jie neišdrįso prieiti arti, bet iš toli siuntė įžeidžiančius žodžius statybininkams. Kol kas dėl to neižvelgiu pavojaus, bet dėl jų man reikia nuraminti kai kuriuos darbininkus. Kai aš pamatau tuos žmones, sakau: „Dangaus Dievas suteiks mums sėkmę“ (žr. Neh 2, 20). Darbininkai taip pat šaukia tuos žodžius, ir Sanbalatas su savo kompanija nueina.

Vartų statytojai sugalvojo visą sistemą. Jie stato stulpus, deda sijas, po to įstato duris, sklendes ir spynas. Pastatę vartus, juos uždaro. Puiku! Man patinka dirbti su stropiais žmonėmis. Vartų statyboje dalyvavo:

1. Avių vartai: Eljašibo grupė, grupė iš Jericho miesto, Imrio šeima.

2. Žuvų vartai: Hasenajos šeima, Ūrija ir Hakocas, Berechijas ir Mešezabelio šeimos, Baanos sūnus Cadokas.
3. Senieji vartai ir Krosnies bokštas: Gibeono ir Micpos gyventojai, Uzielis, Ha Lohešo sūnus Šalumas ir netgi jo dukterys.
4. Slėnio vartai: Zanoacho miesto gyventojų grupė, vadovaujant Hanūnui.
5. Mėšlo vartai: Rechabo sūnus Malkija, Bet Keremo apylinkės valdytojas (dirbo savarankiškai).
6. Šaltinio vartai: Kol Hozės sūnus Šalumas, Micpos apylinkės valdytojas. Jis dirbo savarankiškai. Jis atstatė ir Šelaho tvėnkinio sieną prie Karaliaus sodo iki pat laiptų.
7. Arklių vartai: kunigai, kiekvienas priešais savo namus.
8. Apžiūros vartai ir sienos prie jų: auksakalys Malkija.

Aš nubraižiau sienos žemėlapi. Pagal jį žinau, kas ir kur dirba. Tai nenumatytam atvejui, jeigu Sanbalatas padarytų kažką negero.

Sabata

Šios pamokos istorijos išpūdziais pasidalykite su savo tėvais ir draugais. Ar jūs patys kada nors dalyvavote statyboje? Papasakokite apie tai. Kas labiausiai jums įsiminė?

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Statybos planai“.

Pradėkite mokytis įsimintiną eilutę.

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad parodytų jums, ko Jis nori šią savaitę jus išmokyti.

Pirmadienis

Perskaitykite Nehemijo 3 skyrių.

Apytikriai paskaičiuokite, kiek iš viso žmonių padėjo atstatyti Jeruzalės sienas. Kiek suskaičiavote?

Paklauskite suaugusių, kaip statė jūsų bažnyčios pastatą.

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad parodytų jums jūsų vaidmenį bendruomenėje.

Antradienis

Perskaitykite 1Kor 12, 12–31.

Savo Biblijos tyrinėjimo žurnale nupieškite arba išvardykite visas kūno dalis, paminėtas šiose eilutėse.

Taip pat užrašykite bažnyčioje vykdomas pareigas ar tarnystes, kurios primena jūsų išvardytas kūno dalis.

Melsdamiesi padėkokite Dievui už skirtą vietą tarnavime. Paprašykite Viešpaties jums padoryti ją.

Trečiadienis

Perskaitykite Nehemijo 3, 5.

Pažymėkite grupę, kuri atsisakė dirbti? Kodėl?

Levitai.

Benjamins ir Hašubas.

Tekojos didžiūnai.

Šalumo dukterys.

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad Jis suteiktų jums norą būti Jo komandoje.

Ketvirtadienis

Susirinkite su draugais ir sugalvokite tarnavimo planą.

Pradėkite dirbti pagal tą planą.

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad parodytų Savo planą konkrečiai jums.

Penktadienis

Per šeimos pamaldas papasakokite savo šeimai šios savaitės pamoką ir atkreipkite jų dėmesį, kad sėkmingą tarnavimą nulemia organizuotumas ir bendradarbiavimas. Tai dvi būtinos sąlygos.

Perskaitykite Psalmę 127, 1 visi kartu. Apsvarstykite, ko reikia, norint pasiekti sėkmę.

Melsdamiesi kvieskite Dievą dalyvauti visuose jūsų šeimos planuose.

3 pamoka

DIEVO KOVA

Isimintina eilutė: „Kai mūsų priešai išgirdo, kad mes buvome įspėti, nes Dievas taip suardė jų užmojų, mes sugrįžome prie sienos, kiekvienas prie savo darbo“ (Neh 4, 9).

Tyrinėjimo tekstai: Nehemijo 4; 5.

Papildoma literatūra: E. Vait. Pranašai ir karaliai, 646–652psl.

Pagrindinė mintis: Tarnaudami turime remtis Dievo jėga, kad pašalintume pasitaikančias kliūtis.

Ar jūsų gyvenime buvo atvejų, kai kažkas iš jūsų juokėsi ir bandė sustabdyti tuo metu, kai jūs elgėtės teisingai? Ar kada nors jautėte nusivylimą, beviltiškumą? Ar dėl iškilusių problemų norėjosi jums palikti pradėtą darbą? Visa tai patyrė žydai, kartu su Nehemiju, kai atstatė Jeruzalės sienas. Sužinokime, kas su jais vyko toliau.

20 metai, abo mėnuo, 30 diena

Sanbalatas paskelbė karą. Šiandien jis ėjo per miestą ir šaukė: „Ką daro tie niekingi žydai? Jie galvoja, kad atstatys sienas. Jie galvoja, kad galės aukoti. Gal būt jie galvoja, kad galės kada nors užbaigti? Nejaugi jie iš krūvos pelenų atgaivins akmenis? Juk visi akmenys sudeginti“. Sanbalatą palaikė Tobija. Jie sakė, kad netgi lapė gali sugriauti sieną.

Aš negalėjau į jų žodžius nereaguoti. Aš pradėjau taip garsiai melstis, kad jie girdėtų mane: „Mūsų Dieve, išgirski mus. Mūsų priešai, Sanbalatas ir Tobija, niekina mus. Nukreipk jų pyktį į juos pačius, atiduok juos paniekai ir pašalink iš čia. Neužtark jų neteisybės ir neišdilyk nuodėmių prieš Savo veidą. Leisk statytojams pamatyti, kad Tu nepatenkintas šiais žmonėmis“.

Priešai pasišalino, bet aš žinojau, kad jie vėl sugriš. Mes negalėjome leisti, kad jie mus sustabdytų. Jau pusė sienos atstatyta. Žmonės pasiruošę atkakliai dirbti. Aš padarysiu viską, kad darbai tęstųsi.

20 metai, abo mėnuo, 31 diena

Sanbalatas ir Tobija sugrižo dar labiau įsiutę. Situacija tapo pavojinga. Šį rytą, prieš pradėdamas darbą, aš susitikau su statybos vadovais. Mes pasimeldėme ir nusprendėme paskirti sargybą, kuri stebėtų dieną ir naktį.

Sanbalatas ne tik išdidus žmogus, bet dar ir veidmainys. Jis šaiposi ir sako, kad mes ruošiame planus prieš karalių Artakserksą. Bet man pasakojo, kad Sanbalatas gyrėsi ir kalbėjo, jog nepastebimai praslinks, užmuš mus ir sustabdys darbus.

Be to, kai kurie žydai pradėjo skųstis dėl darbo. Keletas žmonių man kalbėjo, kad darbininkai pavargo, aplinkui labai daug atliekų, šiukšlių, nuolaužų, griuvėsių, todėl sunku tęsti atstatymo darbus. Ypač prislėgė paskutinės aplinkybės. Kaip jie gali skųstis, kai jau pusė darbo padaryta? Aš suprantu, kad darbininkai pavargo. Aš taip pat pavargau. Taip, iš tikrųjų daug šiukšlių. Aš paprašysiu vyresnių berniukų jas surinkti ir išnešti. Bet aš negaliu atsikratyti nusivylusiųjų nuotaikos. Greitai mes jau baigsime darbą!

Kita žydų grupė, kuri gyvena šalia Samarijos, pranešė dar baisesnę žinią. Jie sakė, kad priešai bet kuriuo metu gali juos užpulti. Apie tai jie taip garsiai kalbėjo, jog paveikė statytojus darbininkus, jie labai nusiminė. Apie tokius dalykus negalima garsiai kalbėti. Tai gali duoti daugiau bėdos, negu naudos. Dabar statytojai išsigandę labiau, negu anksčiau.

Aš suprantu, kad turiu kažkaip reaguoti į jų išgyvenimus, todėl aš sudariau kitą planą, kaip apsisaugoti, jeigu mus užpultų. Aš paskirsiu ir pasiūsiu į priekį keletą žmonių į tas vietas, kur siena dar žema ir atvirose vietose. Aš pasistengsiu įtikinti statytojus dirbti kartu ir visur prie savęs turėti kardą, ietis ir lanką.

Šiandien vakare aš sukviečiau visus vadovus ir daviau jiems svarbius nurodymus. Aš jų prašiau, kad jie nebijotų Sanbalato ir Tobijo. Aš jiems priminiau, kad Viešpats galingesnis už visus mūsų priešus. Tai jie turėtų labiau bijoti mūsų, negu mes jų. Aš jiems sakiau, jeigu reikės, mes kovosime su priešais ir tai darysime dėl mūsų namų, sūnų, dukterų, žmonių.

Praėjus savaitai

Žinia, jog mes pasiruošėme kovai, pasiekė Sanbalatą. Bet tai mūsų nejaudino. Mes visi sugrižome prie sienos dirbti. Žinoma, dabar dirbo tik dalis vyrų, kiti saugojo statytojus. Dabar tie, kurie nešiojo statybines medžiagas, tai darė su viena ranka, o kitoje rankoje laikė ginklą.

Aš pasirūpinau, kad vyras, kuris pūsdavo ragą, būtų prie manęs. Aš pasakiau statytojams, kad kai tik išgirs rago gaudesį, nedelsiant susirinktų pas mane. Aš dažnai primenu žmonėms, kad Dievas kovos už mus.

Viena savaitės diena

Nežinojau, kokia tai buvo diena. Labai sunku suskaičiuoti. Mes dirbome nuo ankstyvos aušros, kol pasirodydavo vakaro žvaigždės. Naktį saugome sienas. Niekas nenusirengia drabužių ir nepasideda ginklų. Sienos jau aukštesnės. Dievas su mumis. Jis kovoja už mus. Tik su Jo jėga mes tęsiame darbą.

Sabata

Šios pamokos istorijos įspūdžiais pasidalykite su savo tėvais ir draugais. Kas jums padarė didesnę įspūdį?

Sekmadienis

Perskaitykite istoriją „Dievo kova“.

Pradėkite mokytis įsimintina eilutę.

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad suteiktų jums jėgos atlikti savo pareigas.

Pirmadienis

Perskaitykite Nehemijo 3, 33 – 4, 9.

Įsivaizduokite, kad jūs – Nehemijas. Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite laišką Sanbalatui ir paaiškinkite jam, kodėl jūs neatsisakote atstatyti sienas.

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad nurodytų jums, kaip atsakyti savo priešams, panašiams į Sanbalatą, kurie pasitaiko gyvenime.

Antradienis

Perskaitykite Nehemijo 4, 10–17.

Pagal dešimties balų sistemą įvertinkite savo santykius, esant tokioms aplinkybėms (kai aš susiduriu su..., 1 balas = aš nutraukiu visus darbus; 10 balų = nematau čia problemas):

1. Sunkus darbas.
2. Žmonės, kurie mane kritikuoja.
3. Draugai, kurie išpasakoja mano paslaptis.
4. Draugai, kurie skleidžia apie mane melą.
5. Baimė atrodyti kvailu ar patirti nesėkmę.
6. Nuovargis.

Melsdamiesi sakykite Dievui, kad jūs atiduodate Jam visus savo gyvenime pasitaikančius sunkumus ir problemas.

Trečiadienis

Perskaitykite Nehemijo 4, 6–9. Aprašykite Nehemijo kovos planą.

Suraskite sode kampilį ar gėlių lysvę, kurią reikia nuravėti (arba sodo dalį, kur yra daug akmenų). Nuravėkite lysvę, surinkite akmenis.

Kiekvieną kartą, kai raunate piktžoles ar renkate akmenis, paprašykite Dievo vadovauti visuose jūsų gyvenimo sunkumuose. Padėkokite Jam už tai, jog Jis tai padarys.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Ef 6, 10–18. Paaiškinkite, kodėl būtinai reikalinga kiekviena karinės ginkluotės detalė.

1. Diržas _____
2. Šarvai _____
3. Apavas _____
4. Skydas _____
5. Šalmas _____
6. Kalavijas _____

Nupieškite karinės ginkluotės kiekvieną detalę, kuri mums būtina, tarnaujant Dievui. Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad suteiktų jums viską, kas būtina turėti, kad geriausiu būdu galėtume tarnauti Jam.

Penktadienis

Apie savo sunkumus ir problemas pakalbėkite su kuo nors iš suaugusių.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje surašykite tarnavimo Dievui planą.

Šį planą apsvarstykite per savo šeimos pamaldas.

Melsdamiesi padėkokite Dievui už tai, kad Jis mums suteikia jėgų ir išminties nugalėti visus sunkumus.

4 pamoka

GARBĘ TEIKITE DIEVUI

Isimintina eilutė: „Dėkokite Viešpačiui, šaukitės Jo vardo, skelbkite Jo darbus tautoms! Giedokite Jam, šlovinkite Jį giesme, pasakokite apie Jo nuostabius darbus!“ (1Metraščių 16, 8–9).

Tyrinėjimo tekstai: Nehemijo 9; 13, 1–22.

Papildoma literatūra: E. Vait. Pranašai ir karaliai, 661–668psl.

Pagrindinė mintis: Mes tarnaujame Dievui, kai pasakojame kitiems žmonėms, ką Dievas padarė dėl mūsų.

Įsivaizduokite, kad jus išrinko jūsų vietinės bendruomenės vadovu. Kaip jūs pasielgtumėte su tais, kurie nenori tarnauti Dievui? Sužinokime, kaip pasielgė Nehemijas, turėdamas panašią problemą Izraelio bendruomenėje.

20 metai, elulo mėnuo, 25 diena, Jeruzalė

Sienų atstatymas užbaigtas. Pasibaigė iškilmingos šventės. Šiandien mes galvojame apie rimtesnius dalykus. Pagal mūsų paprotį, mes pasninkaujame, apsirengiame ašutiniais drabužiais ir galvą pabarstome pelenais. Mes klausomės, ko mus moko Įstatymo knyga, o po to išpažįstame savo nuodėmes. Tai užima pusės dienos laiką. Likusią dienos dalį mes tarnaujame Dievui ir šloviname Jį.

Šiandien per pamaldas levitai išsakė ypatingą malda, kaip Dievas nuo pat pradžių laimino mūsų tautą. Jie kalbėjo, kaip Dievas išvedė Abraomą iš Uro žemės, kaip jo palikuonys kentėjo Egipte ir kaip juos Dievas pervedė per persiskyrusią jūrą. Jis vedė juos debesies stulpu dieną ir ugnies stulpu naktį. Jis davė jiems įsakymus, maitino mana, teikė vandenį. Izraelitų drabužiai ir apavas nenusidėvėjo per 40 metų. Po to Dievas vedė Savo tautą į pažadėtąją žemę.

Toliau levitai priminė liūdną istorijos periodą, kai mūsų tėvai nepakluso Dievui, nepaisant to, ką Jis dėl jų padarė. Dėl to jie vėl pateko į vergovę. Levitai kalbėjo, koks geras, kantrus, dėmesingas ir gailestingas buvo Dievas Savo vaikams netgi tada, kai Jo neklausė.

Jis taip pat kantriai elgiasi su mumis mūsų laikais, kai mes nepaklūstame Jam. Mano širdis prisipildė dėkingumo gerajam Dievui.

32 metai, adaro mėnuo, 1 diena

Aš savo darbus Jeruzalėje atlikau. Aš 12 metų vadovavau šiam darbui ir esu juo patenkintas. Aš niekada niekuo nepasinaudojau, neėmiau nei gabaliuko sidabro, nei valgio. Žmonės pasistatė čia namus sau. Jie supranta įstatymą ir paklūsta jam. Kunigai vykdo savo darbą. Aš grįžtu į Persiją pas karalių Artakserksą.

Truputį vėliau, Sūzai, Persija

Aš pasninkavau ir meldžiausi už Judėją, nes išgirdau baisius dalykus, kurie ten vyksta. Aš paprašiau karalių Artakserksą leisti man sugrįžti į Jeruzalę.

Jeruzalė

Aš negalėjau patikėti, kad taip galėjo atsitikti, kol čia neatvykau. Vyriausiasis kunigas Eljašibas leido, kad kažkas iš jo šeimos narių apsivestų su Tobijos giminaite. Tobija yra pats pikčiausias mūsų priešas, žmogus, kuris sudarė tiek daug problemų mums statant sienas. Prieš daugelį metų Dievas sakė Mozei, kad tokie žmonės kaip Tobija netgi arti negali būti šalia mūsų.

Bet tai dar ne pats baisiausias dalykas. Eljašibas tam žmogui leido apsigyventi šventyklos kambaryje. Ir suteikė jam ne paprastą kambarį, o tą, kuris paskirtas dešimtinėms ir

aukoms, kuris priklauso levitams, muzikantams ir vartininkams. Aš buvau labai nuliūdęs. Aš išmečiau visus Tobijo daiktus ir įsakiau išvalyti kambarį.

Po to aš nunešiau ten daiktus, kurie privalėjo būti: Dievo namų reikmenis su javų atnaša ir smilkalais.

Po to aš sužinojau, kad levitai ir muzikantai grįžo į savo laukus, kadangi žmonės nepalaiko jų savo aukomis, nebuvo atiduodama jiems skirta dalis. Aš nuėjau pas vadovus ir paklausiau, kodėl taip yra. Žinoma, jie neturėjo ką atsakyti. Tada aš nuėjau į levitų laukus ir paprašiau, kad levitai ir muzikantai sugrįžtų į šventyklą. Po to, kai jie sugrįžo, žmonės nešė dešimtines, ir aš viską padėjau į sandėlius. Sandėlio valdytojais paskyriau kunigą Šelemiją, raštininką Cadoką ir Pedają iš levitų, o padėjėju – Matanijos sūnų Zakūrą, nes jie laikomi patikimais asmenimis. Jie sąžiningi žmonės. Aš įsitikinęs, kad jie galės patarnauti šventykloje.

Be to, aš pamačiau žmones, kurie dirbo sabatomis. Jie mynė vynuogių spaudykles, su asilais nešė grūdus, vyną, vynuoges, figas ir žuvį pardavimui.

Aš vėl išbariau vadovus. Aš jų paklausiau, ką jie apie tai galvoja. Žinoma, aš nesulaukiau jokio atsakymo. Jie taip pat nesilaiko sabatos, kaip ir jų tėvai. Aš negaliu patikėti, nejaugi jie nepasimokė iš savo tautos istorijos.

Taigi aš įsakiau, kad kiekvieną penktadienį vakare, saulei leidžiantis, būtų uždaryti miesto vartai ir laikyti juos uždarytus iki užsibaigs sabata. Aš netgi pastačiau keletą savo tarnų prie vartų, kad sabatos metu nebūtų gabenamos jokios prekės. Vieną ar du kartus pirkliams ir pardavėjams teko nakvoti prie miesto vartų. Bet aš griežtai jiems pasakiau, kad jeigu jie dar kartą taip padarys, tai jau niekada nebeįeis į miestą. Po to sabatos dieną jie daugiau nebeateidavo.

Tada įsakiau levitams apsivalyti ir stovėti sargais prie vartų sabatos dieną. Aš paaiškinau jiems, tai bus jų tarnavimas, kad būtų išlaikytas sabatos dienos šventumas. Visa tai nelengva buvo įvykdyti, bet tai buvo būtina padaryti. Aš privalėjau priminti žmonėms, kad jie gyventų pagal Dievo principus. Aš manau, kad dabar jie jau teisingame kelyje. Dėkoju Dievui už Jo begalinę kantrybę ir teikiamą malonę Izraeliui!

Sabata

Šios pamokos istorijos įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite istoriją „Teikite garbę Dievui“.

Pradėkite mokyti įsimintiną eilutę.

Melsdamiesi paprašykite Dievo parodyti jums, kaip Jis vadovauja ir veikia jūsų gyvenime, kad galėtumėte apie tai papasakoti kitiems.

Pirmadienis

Pradėkite skaityti Nehemijo 9. Iki ketvirtadienio užbaikite jį skaityti.

Prisiminkite ir savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite tris atvejus, kai Dievas jums padarė geriausiai, kas galėjo būti.

Už tai pašlovinkite Dievą.

Apie tai papasakokite dar kam nors.

Pakartokite įsimintiną eilutę ir užrašykite ją ant gražaus lapo.

Antradienis

O dabar pakartokite įsimintiną eilutę. Prieš kiekvieną frazę įstatykite įvardį „Aš“.
(Pavyzdžiui: „aš šlovinu Viešpatį, skelbiu Jo vardą“.)

Toliau skaitykite Nehemijo knygos 9 skyrių.

Prisiminkite: Mes tarnaujame Dievui, kai pasakojame kitiems žmonėms, ką Dievas padarė dėl mūsų.

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad jums suteiktų jėgų ir ryžto liudyti apie Jį aplinkiniams žmonėms.

Trečiadienis

Toliau skaitykite Nehemijo 9 skyrių.

Peržiūrėkite 13-ą skyrių, kad galėtumėte atsakyti į klausimus.

Suraskite du ar tris atvejus, kai Nehemijo dienomis izraelitai tarnavo kitiems žmonėms, dalydamiesi Dievo dovanomis. Kaip tą patį mes galime padaryti?

Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti surasti daugiau būdų tarnauti kitiems.

Ketvirtadienis

Užbaikite skaityti Nehemijo 9 skyrių.

Paruoškite ką nors skanaus, ką mėgsta jūsų namiškiai.

Padarykite gražią dėžutę ir ant jos užklijuokite įsimintiną eilutę.

Padovanokite ją kam nors iš savo šeimos narių.

Visi kartu pasimelskite ir padėkokite Dievui už maistą.

Penktadienis

Per šeimos pamaldas kartu su visa šeima pagiedokite Dievą šlovinančią giesmę.

Perskaitykite šlovinimo Psalmę.

Įsimintiną eilutę pasakykite mintinai.

Kartu su savo šeimos nariais sudarykite sąrašą visų stebuklingų darbų, kuriuos Dievas atliko jūsų šeimai.

Melsdamiesi šį sąrašą pristatykite Dievui ir padėkokite Jam už visas palaimas.

5 pamoka

NEĮKAINOJAMOS BRANGENYBĖS!

Įsimintina eilutė: „Juk jūs žinote, kad esate atpirkti nuo niekingos iš protėvių paveldėtos elgsenos ne nykstančiais turtais, sidabru ar auksu, bet brangiuoju krauju Kristaus, to avinėlio be kliaudos ir dėmės“ (1Petro 1, 18–19).

Tyrinėjimo tekstai: Mato 13, 44–46.

Papildoma literatūra: E. Vait „Kristaus vaizdinės pamokos“ (liet. Paslėpti lobiai, 80–98p.) 103–121psl.

Pagrindinė mintis: Dievas labai myli mus, todėl atidavė viską, kad išgelbėtų mus.

Įsivaizduokite, kad jūs kaip akvalangistas naras nusileidote į jūros dugną ir patekote į nuskendusį piratų laivą. Tame laive yra didžiulės brangenybės ir niekas, išskyrus jus, apie tai nežino. Ką jūs tada darote? Ar panorėsite jūs gauti šias neįkainojamas brangenybes? Kartą Jėzus pasakojo apie panašią brangenybę.

„Jėzus atėjo į miestą!“ Ši naujiena greitai sklido iš namų į namus. Visi buvo sujaudinti: atrodė, kad net oras buvo pripildytas laukimo ir jaudulio. Žmonės skubėjo užbaigti visus savo darbus. Niekas nenorėjo praleisti progos susitikti su Jėzumi.

Jėzus skyrėsi nuo visų kitų tarnautojų. Tai, ką kalbėjo Jėzus, suprato visi. Jis pasakodavo nuostabias, nepaprastas istorijas. Kai Jis kalbėjo, visi įdėmiai klausėsi, stengdamiesi išgirsti kiekvieną žodį. Ir kuo labiau žmonės apmąstydavo Jo istorijas, tuo daugiau nuostabių dalykų sužinodavo.

Kai Jėzus pradėjo kalbėti apie Dangaus karalystę, Jis patraukė visų klausytojų dėmesį. Daugeliui buvo įdomu sužinoti, ar atėjo tas laikas, kurio jie taip ilgai laukė, kada pagaliau Jėzus pasiskelbs Mesijumi ir išvarys iš šalies romėnus. Ar užteks turtų visiems toje naujoje karalystėje? Visi įtemptai klausėsi, laukdami, kad greitai jie išsivaduos iš romėnų viešpatavimo.

Bet toje Karalystėje, apie kurią kalbėjo Jėzus, nebuvo Romos kareivių, sukilimų ir revoliucijos. Kai žmonės skirstėsi po namus, jie aptarinėjo, ką girdėjo, ir stebėjosi Jėzaus pasakytais žodžiais. Jie ne visiškai suprato jų reikšmę. Tai neatitiko jų vaizduotės apie Dievo karalystę. O kada gi jie išsilaisvins nuo neapkenčiamų romėnų?

Jėzaus mokiniai taip pat nerimavo. Jie galvojo, kad Jėzus – Mesijas. Jie norėjo, kad Jis veiktų taip, kaip priklauso Mesijui. O kas dėl pačios karalystės, tai jie visiškai nieko nesuprato.

Jėzus žinojo, dėl ko buvo prislėgti Jo mokiniai, todėl papasakojo jiems dvi istorijas, kurios padėjo jiems suprasti Dievo karalystės principus.

„Dangaus karalystė panaši į valstietį, kuris nuomojo lauką. Kai jis arė žemę, tai jo plūgas atsitrenkė į kažką kietą. Tai buvo skrynia, pilna neįkainojamų brangenybių. Valstietis greitai nubėgo į kaimą pas lauko šeimininką.

– Ar galėtum man parduoti tą lauką, kurį aš iš tavęs nuomoju? – paklausė jis šeimininko. Šeimininkas nustatė tokią didelę kainą, kad neužteko visų valstiečio turimų pinigų. Valstietis išėjo nusiminęs. Jis neturėjo tiek pinigų. Eidamas namo, jis galvojo, kur dar galėtų gauti reikalingą sumą. O parėjęs namo, jis pakvietė visus kaimynus ir pradėjo pardavinėti viską, ką turėjo. Valstiečio žmona, stovėdama lauke, šalia savo seno namo, verkė ir kalbėjo vyrui, kad jis išėjo iš proto. Jo draugai jam sakė tą patį, bet valstietis nekreipė į juos

dėmesio. Jis nenusiramino tol, kol negalėjo nusipirkti lauko ir jame užkastų brangenybių. Po to jis atpirko visą savo turtą ir dar tai, kas buvo reikalinga.“

Jėzus tarė: „Dangaus karalystė panaši į perlų ieškotoją, kuris keliauja po pasaulį, perka ir parduoda perlus. Jis matė daug puikių brangakmenių, bet ne vienas jų nebuvo toks brangus. Ir štai kartą jis surado tą perlą, kurio taip ilgai ieškojo. Didžiulis, spindintis, akinantis, jis buvo nepaprastai brangus. Jam teks atiduoti už jį viską, ką jis turi, bet jis to ir vertas. Jis niekam nepasakojo apie savo atradimą, kad niekas jo neaplenktų. Jis įgyvendins savo idėją. Draugai iš jo juokiasi, o šeima jį vadina bepročiu. Bet šis žmogus parduoda viską, ką gali parduoti, ir perka tą vienintelį brangiausią perlą.“

Jėzaus mokiniai sutrikę. Iš jų nei vienas nebuvo turtingas, bet atiduoti viską, ką turi, tai jau per daug. Jėzus, žiūrėdamas į mokinius, nusišypsojo, Jis suprato, ką jie jaučia. Jis žinojo, ką reiškia viską atiduoti. Jis paaukojo Savo dangišką sostą. Jis paliko Tėvą ir angelų šlovinimą. Jis paliko Savo jėgą, Savo karūną, paliko visos kūrinijos Karaliaus ir Viešpaties garbę ir didybę. Taip, Jis žinojo, kad Jam būtina visko netekti dėl Savo mokinių. Netgi jei tai būtų vienas iš jų, Jėzus vis vien ateitų į žemę išgelbėti jo. Jis nuodėmingus žmones mylėjo labiau, negu didžiausias brangenybes ar brangiausius perlus. Jam brangus kiekvienas žmogus. Jėzus žinojo, kad ateis laikas, kai visi mokiniai, išskyrus Judą, seks Juo ir dėl to atiduos viską, ką turi.

Bet kuriuo atveju Jis žinojo, kad kai jie tai padarys, tai įgis nepalyginamai daugiau, nei galėjo apie tai pagalvoti. Jie tada supras, kai panorės viską atiduoti. O kai jie tai padarys, tai pastebės, kad iš tikrųjų įsigijo neįkainojamas brangenybes. Jėzus nusišypsojo.

Sabata

Šios pamokos istorijos įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais. Kas jums labiausiai patiko šioje istorijoje?

Sekmadienis

Perskaitykite istoriją „Neįkainojamos brangenybės“.

Sugalvokite ir užrašykite penkis žodžius, kurie reikštų, kokie jūs esate brangūs Dievui.

Pradėkite mokytis įsimintiną eilutę mintinai.

Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums geriau suprasti, kokie jūs esate reikšmingi Jėzui.

Pirmadienis

Perskaitykite Mato 13, 44–46.

Suraskite ir paskaitykite Filipiečiams 2, 6 ir Jono 1, 1. Ką paliko Jėzus, atėjęs pas mus į žemę?

Pagalvokite, kodėl Dievas viską paliko? Kas šioje istorijoje simbolizuoja jus?

Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums palikti viską dėl Jo.

Antradienis

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje aprašykite jausmus, kuriuos valstietis patyrė, kai rado brangenybes.

Suraskite ir paskaitykite Išėjimo 19, 5 ir Pakartoto įstatymo 7, 6. Kaip Dievas apibūdina Savo tautą?

Pagalvokite apie tuos, kurie jums brangūs. Šiandien parodykite jiems, kokie jie jums brangūs.

Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums suprasti, ką tie tekstai kalba apie jus.

Trečiadienis

Perskaitykite Mato 6, 19.

Nupieškite arba padarykite kokį nors daiktą, kuris primintų jums kažką labai jums brangų.

Ar galėtumėte atiduoti patį brangiausią dėl žmogaus, kurį mylite?

Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums surasti tas brangenybes, kurias Dievas paruošė dėl jūsų.

Ketvirtadienis

Įsivaizduokite, kad jūs suradote neįkainojamą brangenybę. Kaip jūs į tai reaguotumėte? Ar norėtumėte atiduoti viską, kad tik gautumėte?

Pasakykite mintinai įsimintiną eilutę.

Dievas žada duoti mums turtus. Paprašykite trijų žmonių, kad jie parodytų jums savo mėgstamiausius pažadus. Užrašykite juos į savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštį.

Garsiai išstarkite vieną iš pažadų ir melsdamiesi padėkokite Dievui už jį.

Penktadienis

Dievas taip vertina jūsų draugystę, jog iš septynių dienų išskyrė vieną dieną, kurią visą galėtų bendrauti su jumis. Suraskite laiko pasiruošti šiai dienai.

Kartu su savo šeima pakalbėkite apie tai, ką Jėzus paliko, kad ateitų į šią žemę.

Melsdamiesi išreikškite dėkingumą ir giedokite šlovinimo giesmę Dievui už tai, kad Jis su jumis elgiasi kaip su neįkainojama brangenybe.

6 pamoka

VISAGALIS

Isimintina eilutė: „Dievas tikrai yra mano išganymas. Aš Juo pasitikiu ir esu be baimės, nes Jis mano tvirtybė ir mano giesmė, Jis mano Gelbėtojas“ (Izajo 12, 2).

Tyrinėjimo tekstai: Morkaus 6, 30–44; Jono 6, 1–15.

Papildoma literatūra: E. Vait „Amžių ilgesys“ 364–371psl.

Pagrindinė mintis: Dievo malonė patenkina visas mūsų reikmes.

Ar jūs kada nors buvote taip susižavėję, kad net užmiršote viską pasaulyje? Jūsų užsiėmimas taip sužavėjo jus, kad net užmiršote pavalgyti. Ir staiga, praėjus kuriam laikui, jūs pajutote, kad labai norite valgyt. Tas pat vyko ir su didele grupe žmonių, kai jie klausėsi Jėzaus. Įsivaizduokite, kad jūs esate tarp tų žmonių.

Buvo puiki pavasario diena, ir aš, užuot ėjęs namo, nusekiau paskui minią, kuri ėjo prie jūros kranto. Aš pasiklausiau jų kalbas.

– Visai neseniai Jį matėme, – sakė vienas žmogus, kuris kvepėjo jūra. – Mano brolis plaukė valtimi paskui Jį, o aš ėjau krantu pėsčias. Tikiuosi, kad šiandien aš Jį sutiksiu.

– O kur Jis nuvyko? – paklausė vyras su keliautojo apranga. – Man reikia Jį pamatyti dar prieš einant į Jeruzalę Velykų šventei, nes grįšiu jau kitu keliu.

– Aš noriu, kad Jis palaimintų mano vaikus, – pasakė moteris. Į jos suknelę laikėsi įsikibę trys maži vaikai. – Jie neturi tėvo, o aš noriu juos auklėti dievobaimingai.

– Jėzau Nazarieti, kur Tu? – šaukė žvejai.

– Jūs galvojate, kad Jis jus išgirs? – juokėsi aplinkui žmonės.

– Gal būt ir išgirs? – manė žvejai.

Staiga vienas vaikas sušuko: „Mama, žiūrėk!“

Visi pažvelgė į viršų ir visa minia nutilo. Jėzus sėdėjo ant kalvos viršūnės. Po to Jis atsistojo ir pradėjo kalbėti. Jis nerodė nė mažiausio nepasitikėjimo ar nekantrumo ženklų. Aš negaliu pasakyti, kiek mes stovėjome Jo klausydami. Jis pasakė tiek daug paskatinančių žodžių, kokių aš niekada negirdėjau iš kunigų ir valdytojų. Netgi maži vaikai netrukė Jėzui kalbėti. Staiga aš pastebėjau, kad saulė jau leidžiasi už horizonto. Mano skrandis sugurgė. Netgi Jėzus atrodė truputį pavargęs. Keletą kartų mokiniai bandė atitraukti, nuvesti, bet Jis nenorėjo mūsų palikti. Jie dar kartą kreipėsi į Jį, kai aš visai netoli jų atsistočiau. Tuo metu aš išgirdau, kaip jie sakė, jog žmonėms laikas eiti į namus, kad jie galėtų pavalgyti, bet Jėzus jiems atsakė: „Jūs duokite jiems valgyti“.

Vienas iš jų nesuprasdamas pažiūrėjo į Jėzų, paskui kreipėsi į savo draugą ir paklausė: „Kur mes galime nupirkti pakankamai maisto, kad visus pamaitintume?“

– Aš Jėzaus nesuprantu, – atsakė kitas. – Artimiausias kaimas nuo čia yra už dviejų kilometrų. O žmonių čia tiek daug, kad vienas kaimas jų nesutalpina. Tokiai daugybei žmonių visame kaime neužteks ir maisto.

– Ar kas nors turi kokio nors maisto? – paklausė Jėzus, kreipdamasis į žmones; o mokiniai pradėjo ieškoti žmogaus, turinčio nors kiek maisto. Aš taip buvau sužavėtas Jėzaus kalba, kad visai pamiršau, jog mano krepšelyje yra duonos ir žuvies. Tuo momentu Jėzaus mokinys Andriejus pamatė mane.

– Berniuk, ar turi kokio nors maisto? – paklausė Jis. Andriejus stovėjo prieš mane.

– Yra, bet labai mažai, – atsiprašydamas pasakiau aš, atiduodamas Jam savo pusryčius.

– Čia tik penki paplotėliai duonos ir dvi mažos žuvelės, – nusivylęs tarė Andriejus. – Kaip mes pamaitinsime visus žmones?

– Prašau, atnešk juos čia, – pasakė Jėzus, neatsakydamas į jo klausimus. Kiti mokiniai sugrįžo tuščiomis rankomis.

– Pilypai, Petrai, Andriejau, susodinkite žmones po penkiasdešimt ant žolės. Susodinkite taip, kad visi žmonės Mane matytų.

Žmonės susėdo ant žolės ir laukė, ką Jėzus darys. Kai visi susėdo, Jėzus pažvelgė į dangų, palaimino duoną, laužė ją ir dalijo mokiniams. Jie pripildė savo pintines duona ir žuvimi. O paskui ėjo pas žmones ir dalijo jiems maistą. Koks buvo maisto kvapas. Netgi mano mama taip skaniai negamino.

Jėzus su mokiniais nepradėjo valgyti, kol neįsitikino, jog visi žmonės turi maisto. Duonos netgi liko. Visi valgė, pasisotino ir labai džiaugėsi.

– Aš negaliu patikėti tuo, ką Jis padarė, – sakė žvejys.

– Netgi po to, kai maistas jau tavo skrandyje? – nusišypsojo keliautojas. – Kokių dar tau reikia įrodymų?

– Aš ne apie tai, – tarė žvejys.

– Aš supratau, tai iš tikrųjų stebuklas, – atsakė keliautojas. – Aš nekantriai laikiu, kada galėsiu grįžti į savo šalį ir papasakoti visa tai savo draugams.

– Aš tikiu, Viešpats pasirūpins manimi ir mano vaikais, – sušuko moteris, kuri norėjo savo vaikams palaiminimo.

– Jėzus davė mums duonos, – patvirtino jos vyresnysis berniukas.

Po to, kai mokiniai mums išdalijo duonos likučius, kad parneštume juos į namus, aš pradėjau mąstyti, kaip Jėzus mums davė maistą Savo rankomis. Taip, aš parnešiau duoną, bet aš negaliu jos padauginti. O Jis sukūrė žuvis upėse ir jūrose. Jis siunčia saulės šviesą ir lietu, kad grūdas žemėje išaugtų ir iš jo būtų galima iškepti duoną. Mano tėvas – pjovėjas, o mama iš miltų kepa duoną. Ir štai Jėzus paėmė tai, ką padarė mano tėvai, ir padaugino dėl visų žmonių. Taip, Jis iš tikrųjų turi galios išgelbėti mus iš nuodėmės ir mirties.

Sabata

Šios pamokos istorijos įspūdziais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Visagalis“.

Pradėkite mokytis įsimintinę eilutę.

Padarykite skanias sumuštinis ir pasidalykite su kuo nors iš savo draugų.

Papasakokite jiems, kaip Jėzus pamaitino 5000 žmonių, turėdamas tik penkis kepaliukus duonos ir dvi žuvis.

Melsdamiesi padėkokite Dievui už Jo dovanas.

Pirmadienis

Įsivaizduokite, kad jūs – žurnalistas. Paimkite interviu iš apaštalo Andriejaus, iš berniuko, kuris turėjo duonos ir žuvis, ir dar iš ko nors iš minios.

Perskaitykite Morkaus 6, 30–44.

Paskaičiuokite, kiek jūsų gatvėje yra namų.

Jeigu kiekvienam bute vidutiniškai gyvena po tris žmones, tai kiek reikėtų tokių gatvių, kad gautųsi 5000 žmonių?

Melsdamiesi paprašykite Dievo pasirūpinti jumis ir padėkokite Jam už tai.

Antradienis

Prisiminkite pačias geriausias atostogas, kurias turėjote. Kodėl jos buvo geriausios? Kas jas tokiomis padarė?

Perskaitykite Morkaus 6, 32–35. Jėzus su Savo mokiniais suplanavo mažas atostogas ar poilsį. Kaip jūs galvojate, kaip jie pasijautė, kai pamatė ateinančią minią žmonių?

Kokį jūs matote skirtumą tarp to, kaip reagavo Jėzus į ateinančius žmones ir kaip reagavo mokiniai? Kaip jūs būtumėte reagavę?

Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums mylėti žmones taip, kaip Jėzus myli jus.

Trečiadienis

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite, kaip jūs jaustumėtės, jeigu Jėzus jūsų paprašytų surasti maisto pamaitinti 5000 žmonių?

Melsdamiesi paprašykite Jėzaus, kad Jis į Savo rankas paimtų visų problemas ir padėtų jums jas matyti Jo akimis.

Ketvirtadienis

Žmonės, parėję į namus, atidavė savo artimiesiems parneštus duonos likučius ir papasakojo, ką matė ir girdėjo. Papasakokite kam nors, ką Jėzus padarė jūsų gyvenime.

Išvardykite nors penkias Dievo dovanas, kurias žmonės gauna nemokamai.

Išvardykite Dievo dovaną, kuri užrašyta Romiečiams 6, 23.

Melsdamiesi padėkokite už šią dovaną.

Penktadienis

Perskaitykite Jono 6, 35 ir Psalmę 103, 3. Ką, pasak šių eilučių, Jėzus pažadėjo įvykdyti?

Mintinai pasakykite įsimintiną eilutę.

Žodyne suraskite žodžio „išgelbėjimas“ reikšmę.

Į savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštį užrašykite įsimintiną eilutę, o žodį „išgelbėjimas“ paaiškinkite pagal žodyną.

Užrašykite arba pasimelskite ir padėkokite Dievui už suteiktą malonę, kuri išpildo mūsų reikmes.

7 pamoka

ĮSIMINTINA VAKARIENĖ

Įsimintina eilutė: „Mes esame pažinę ir įtikėję meilę, kuria Dievas mus myli. Dievas yra meilė, ir kas pasilieka meilėje, tas pasilieka Dieve, ir Dievas pasilieka jame. Mes mylime, nes Dievas mus pirmas pamilo“ (1 Jono 4, 16. 19).

Tyrinėjimo tekstai: Luko 7, 36–47.

Papildoma literatūra: E. Vait „Amžių ilgesys“ 557–568psl.

Pagrindinė mintis: Begalinė Dievo meilė skatina mus mylėti kitus.

Ar jums kada nors teko stebėti tokį reiškinį, kai per kažkokį renginį kažkas pradeda elgtis neįprastai? Tada visi į jį nukreipia dėmesį ir stebi, kas toliau bus. O tam renginiui pasibaigus, tas atvejis dar ilgai pasilieka atmintyje. Simonas surengė šventinę vakarienę. Ir štai jau 2000 metų žmonės vis dar kalba, kas ten įvyko.

Simonas buvo labai patenkintas. Jis apėjo savo didžiulį namą ir davė nurodymus tarnams, kaip paruošti šios dienos vakarienę. Išskyrus jo kviestus garbingus svečius, jis pakvietė į vakarienę ir Jėzų, Jo mokinius ir Lozorių. Jis norėjo draugams pristatyti žmogų, kuris jį išgydė nuo raupsų, o taip pat parodyti savo kaimyną, kurį jau mirusį atgaivino ir prikėlė. Tai buvo paskutiniai patys įžymiausi įvykiai. Kiekvieną stalą puošė gyvos gėlės, taurės, švariai išvalytos, blizgėjo, pagalvėlės padėtos taip, kad svečiams būtų patogiu. Viskas buvo paruošta, tik reikėjo duoti ženklą tarnui, kad atneštų maistą. Paruošti šią ypatingą vakarienę jis paprašė Mortos. Ji labai skaniai gamino, jos rankose viskas tirpo, bet ir už darbą ji nedaug teprašė. Nelaimė, jos sesuo Marija taip pat turi ateiti, bet dėl ko? Kiek jam žinoma, ji labai neskaniai ruošdavo. Galbūt ji padės suplauti indus. Bet jis suabejojo. Marija buvo panaši į žaisliuką: graži, linksma, bendraujanti.

„Ši Marija – didžiulė problema“, – pagalvojo Simonas. Po to jis prisiminė tuos laikus, kai jie kartu leido laiką. Jis jautėsi kaltas dėl to, kad ją suviliojo ir įtraukė į nuodėmę. Bet ji buvo tokia žavi! Tai ji jį sugundė. Jis nenorėjo matyti jos, nes ji jam priminė jo paties nuodėmę. Dėl to jis labai nervinosi.

„O taip, – pagalvojo jis, – aš elgsiuosi taip, lyg nepastebiu jos. Galbūt ji išeis“. Lozorius, Jėzus ir Jo mokiniai įėjo į Simono namų prieškambarį. Šeiminkas buvo užsiėmęs, priimdamas kitus garbingus svečius. Jis rūpinosi, kad viskas būtų geriausiai padaryta. Jo tarnas bandė jam pasakyti, kad svečiai jau atėjo, bet Simonas liepė jam išeiti. Atsiprašydamas tarnas pasiūlė Jėzui ir Lozoriui garbingas vietas, o paskui nurodė vietas mokiniams. Kai pagaliau Simonas priėjo prie stalo, jis paprašė Jėzaus palaiminti maistą. Morta juos visus aptarnavo. Simonas apsižvalgė aplinkui, ar nėra kur nors Marijos. „Geriau ji visiškai neateitų“, – pagalvojo jis.

Marija skubėjo įeiti pro užpakalines namo duris. Tarnai, kurie anksčiau dažnai matydavo šią moterį, praleido ją.

„Tikiuosi, aš nepavėluosiu“, – jaudinosi Marija. Ji atnešė Jėzui dovaną – brangiausią mirą. Jis bus karalius! Ji norėjo pirmoji Jį pagerbti. Jis buvo jai toks geras ir kantrus. Jis atleido jos nuodėmes ir išvarė demonus. Ji nesijaudino dėl to, kad taip brangiai sumokėjo už gryną alebastrinį indą su brangiausiu aliejumi. Jėzus yra vertas to, netgi daugiau. Nepastebimai tamsoje Marija palei sieną nuėjo ten, kur sėdėjo Jėzus. Stengdamasi, kad jos niekas nepamatytų, ji džiaugėsi matydama, kad Jėzus sėdi garbingoje vietoje. Kol svečiai triukšmingai kalbėjo, ji atsiklaupė prie Jo kojų ir pradėjo verkti. Kadangi ji neturėjo

nosinaitės nušluostyti ašaroms, ji nuleido savo ilgus plaukus ir pradėjo jais šluostyti Jėzaus dulkėtas kojas. Po to ji pradėjo jas bučiuoti, o paskui, atsukusi indą, ji išliejo aromatingą mirą ant Jėzaus kojų. Miros aromato prisipildė visas kambarys. Svečiai pradėjo žvalgytis, norėdami suprasti, iš kur ateina toks stiprus kvapas. Greitai visi pamatė Mariją. Simonas kvailai nusišypsojo, stengdamasis paslėpti jaudulį ir pyktį.

„Kaip ji išdrįso prie Jo prisiliesti? Kodėl Jis leidžia jai prisiliesti?“ – vis labiau jaudindamasis galvojo jis. Bet Jėzus skaitė jo mintis.

– Simonai, – pradėjo Jėzus, – ši moteris savo ašaromis nuplovė Man kojas, savo plaukais jas nušluostė, patepė miros aliejumi, o tu Man nedavei vandens kojom nusiplauti. Tu netgi nepasitikai Manęs, kai Aš įėjau į tavo namus, o ji nenustoja bučiavusi Mano kojų. Taip, Marija labai nusidėjo, bet jos nuodėmės atleistos, todėl ji labai myli. Žmonės, kuriems mažai atleista, mažai ir myli.

Kreipdamasis į Mariją, Jėzus pasakė:

– Tavo nuodėmės atleistos. Tavo tikėjimas tave išgelbėjo. Eik rami. – Jėzus kalbėjo taip, kad tik Marija ir Simonas girdėjo jų pokalbį. Simonas buvo labai dėkingas Jėzui už tai. Ir būtent toks Jėzaus kreipimasis pakeitė jį visam laikui. Jis tapo žmogumi, kuris labai myli.

Sabata

Šios pamokos istorijos įspūdziais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite istoriją „Įsimintina vakarienė“.

Pradėkite mokytis įsimintinę eilutę.

Melsdamiesi paprašykite Dievo parodyti jums, ko šia istorija Jis nori jus išmokyti.

Pirmadienis

Perskaitykite Luko 7, 36–47.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje pagal šią istoriją užrašykite šiuolaikinę versiją. Į tą istoriją, kaip vieną iš herojų, įtraukite ir save.

Melsdamiesi dėkokite Dievui už tai, kad Jis myli jus, atleidžia ir teikia gebėjimą mylėti kitus.

Antradienis

Perskaitykite tyrinėjamą istoriją Mato 26, 6–13.

Suraskite skirtumus tarp Mato ir Luko pasakojimo.

Kaip jūs galvojate, kodėl Jėzus sakė, kad istorija apie Mariją bus visą laiką pasakojama visame pasaulyje?

Melsdamiesi padėkokite Dievui, kad Jis per jus gali pasiekti kitus žmones.

Trečiadienis

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje lapo viršuje užrašykite antraštę: „Begalinė Dievo meilė skatina mus mylėti kitus“. Padarykite dvi grafas. Vienoje grafoje užrašykite, kokių būdu Dievas rodo meilę jums. Kitoje grafoje užrašykite, kokiais būdais jūs rodote meilę kitiems.

Melsdamiesi paprašykite Dievo parodyti jums, kokiais dar būdais galima rodyti meilę žmonėms.

Giedokite šlovinimo giesmes.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Psalmę 143, 8.

Kada psalmistas prašo Dievo, norėdamas išgirsti Jo malonės žodžius?

Sugalvokite savo kreipinį į Dievą, prašydami kiekvieną dieną vadovauti jums ir pripildyti jūsų širdį Savo begalinės meilės.

Šį kreipinį apsvarstykite su savo draugu.

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad Jis šį kreipinį jums primintų.

Penktadienis

Su visa šeima garsiai perskaitykite Psalmę 47, 2–3, plodami delnais.

Su savo šeimos nariais kartu apsvarstykite, kokiais būdais Dievas rodo jums Savo meilę.

Apsvarstykite, kaip jūsų šeima gali atspindėti Dievo meilę aplinkiniams žmonėms.

Melsdamiesi padėkokite Dievui, kad Jis supa jus Savo meile, ir paprašykite, kad ir jūs galėtumėte parodyti Dievo meilę žmonėms.

8 pamoka

DIEVO MEILĖS LIUDIJIMAI

Isimintina eilutė: „Jėzus jam ir sako: „Tu įtikėjai, nes pamatei. Palaiminti, kurie tiki nematę!“ (Jono 20, 29).

Tyrinėjimo tekstai: Jono 20, 24–31.

Papildoma literatūra: E. Vait „Amžių ilgesys“ 806–808psl.

Pagrindinė mintis: Iš Savo gailestingumo Dievas mums duoda visko, ko mums reikia, kad galėtume Juo pasitikėti.

Ar visada jūsų draugai įvykdė savo pažadus? O jūs patys? Ar buvo atvejų, kai kažkas jums pažadėjo kažką padaryti, bet nepadarė? Ką jūs tada jautėte? Ar kitą kartą jūs juo pasitikėjote, kai vėl žadėjo kažką padaryti? Iš šios dienos pamokos istorijos sužinome, kad Jėzus yra toks Draugas, kuriuo galima pasitikėti. O štai ką patyrė Tomas.

Nusiminęs Tomas ėjo lauku, pasiremdamas lazdele.

– Aš nepatikėsiu, kol nepamatysiu, – niurnėjo jis.

Kai Jėzus pasirodė mokiniams, Tomo tą dieną nebuvo. Ir asmeniškai jam Jis nepasirodė.

„Jeigu iš tikrųjų tai buvo Jėzus, kodėl man Jis nepasirodė? Kita vertus, o gal iš tikrųjų Jėzus prisikėlė iš numirusiųjų, kaip pats kalbėjo? Ne, aš nepatikėsiu, kol nepamatysiu Jo rankose vinių žaizdų ir jeigu neįkišiu rankos į Jo šoną, – galvojo Tomas.

Žinoma, Tomo netikėjimas sutrikdė ir kitus mokinius. Kiekvieną dieną buvo vis daugiau įrodymų, kad Jėzus gyvas, bet Tomas apie tai net nenorėjo girdėti. Jis negalėjo tuo patikėti. Jis visą laiką tvirtino vieną ir tą patį.

„Galų gale, – jis nusprendė, – aš nueisiu į jų susirinkimus. Taip bus geriau“. Vakaraus, per visą savaitę, jis nenuėjo į viršutinę svetainę, visą laiką kartodamas: „Aš nepatikėsiu, kol savo akimis nepamatysiu“. Bet kai jis vaikščiojo gatvėmis, tai nuolat girdėjo kalbas apie mokinius, o taip pat apie tuos, kam pasirodė Jėzus. Kai kurie žmonės, žinodami, kad Tomas yra vienas iš Kristaus mokinių, kreipėsi į jį klausdami: „Ar tiesa, kad Jėzus prisikėlė?“ Tomas nieko negalėjo atsakyti.

Jis netikėjo, bet ir savo abejonių niekam nenorėjo sakyti. Taip jis sugrįžo į savo namus. Jis nenorėjo nieko matyti, nieko girdėti ir į jokių klausimus nenorėjo atsakinėti. Likęs vienas, jis mąstė, ir jo mintys nedavė jam ramybės. Kasdien jis jautėsi vos blogiau ir blogiau: netikėjimas ir vienišumas jį dar labiau prislėgė. Kartą vakare, saulei leidžiantis už horizonto, Tomui kilo mintis, kuri pradėjo sklaidyti jo abejones.

„O gal čia yra ir tiesos, – pagalvojo jis. Keletą minučių Tomas klausinėjo pats savęs. – Gal būt gailestingas Dievas per mano draugus pasiuntė įrodymus, kurių man reikia. Be to, kodėl aš turiu abejoti tuo, ką pasakojo man kiti mokiniai? Aš privalau dar kartą su jais pasikalbėti,“ – nusprendė jis pagaliau.

Tomas greitai bėgo į tą namą, kur rinkosi jo draugai. Bėgdamas jis nė karto nesustojo. Pribėgęs prie namo, peršoko per tris laiptelius, atidarė duris ir įėjo į vidų. Visi mokiniai sėdėjo prie stalo ir valgė.

– Tomai, aš matau tu nusprendei prisijungti prie mūsų, mes džiaugiamės tave matydami! – sušuko Petras. – Atsikvėpki, o aš uždarysiu duris. Sėskis ir vakarieniauk su mumis.

Sunkiai alsuodamas, Tomas atsisėdo. Po to, kai kvėpavimas tapo lygus, jis atsistojo, nusiplovė rankas ir atsisėdo prie stalo šalia draugų. Staiga Jis pajuto, kad kažkas yra šalia jo. Pažįstamas balsas ištarė: „Ramybė jums“. Tomas atsisuko. Ištiesdamas rankas Tomui, Jėzus pasakė:

– Įbesk čia pirštą ir apžiūrėk Mano rankas. Ištiesk ranką ir įkišk į Mano šoną; jau nebebūk netikintis, būt tikintis (Jono 20, 27).

Tomas jautėsi taip, lyg į jį būtų trenkęs žaibas. Tai buvo Pats Jėzus. „Jis žinojo, apie ką aš visą laiką galvojau“ – mąstė Tomas. Jis bandė įžiūrėti Jėzaus veide nepasitenkinimą dėl jo netikėjimo, bet išskyrus meilę, nieko daugiau nepastebėjo. Su ašaromis akyse atsiklaupęs prieš Jėzų, jis sušuko:

– Mano Viešpats ir mano Dievas!

O Jėzus jam sako:

– Tu įtikėjai nes pamatei, palaiminti, kurie tiki nematę.

Sabata

Šios pamokos istorijos išpūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite istoriją „Dievo meilės liudijimai“.

Pradėkite mokytis įsimintina eilutę.

Įdėkite į vandenį medinį kamštį, ar ką nors lengvo, papūskite į vandenį. Kas atsitiks su kamščiu? Kaip tai primena žmogų, apie kurį rašoma Jono 20, 29?

Melsdamiesi paprašykite Dievo padėti jums savo gyvenime pamatyti Jo meilės pasireiškimą.

Pirmadienis

Perskaitykite Jono 20, 24–31.

Įsivaizduokite, kad jūs imate iš Tomo interviu po to, kai jis pamatė Jėzų. Kaip jūs galvojate, kaip jis paaiškins savo buvusias abejones?

Suraskite žodyne žodį „abejonės“. Ar tas aprašymas tinka Tomui?

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite, kuo jūs panašūs ar nepanašūs į Tomą.

Antradienis

Perskaitykite Psalmės 32, 8, Psalmės 78, 52 ir Jono 16, 13. Kaip Dievas veda jus?

Paprašykite ką nors iš savo šeimos narių ar draugų papasakoti jums, kaip Dievas vedė jį.

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad parodytų jums, kaip Jis jus veda per gyvenimą.

Trečiadienis

Savo dienoraštyje užrašykite visas abejones, kurias turite santykiuose su Dievu. Prieš kiekvieną abejoną užrašykite, ką gero jums Dievas padarė.

Perskaitykite Mato 7, 7–11. Šie žodžiai nurodo į tai, kaip labai Dievas nori jums padėti.

Papasakokite savo draugams, kaip Dievas rūpinasi jumis.

Melsdamiesi padėkokite Dievui už tai, kad Jis yra jūsų gyvenime ir rūpinasi jumis.

Ketvirtadienis

Prisiminkite du žmones iš Naujojo Testamento ir du iš Senojo Testamento, kurie taip pat abejojo. Kaip jie pasielgė su savo abejonėmis?

Ko jūs galite pasimokyti iš tų abejojančių žmonių?

Giedokite šlovinimo giesmę Dievui už tai, kad Jis davė mums daugelių įrodymų apie Savo malonę ir meilę mums.

Penktadienis

Perskaitykite Patarlių 3, 5–6 kartu su savo šeima per šeimos pamaldas.

Pakalbėkite su savo šeimos nariais, kaip Dievas vadovavo jūsų šeimai sunkiais laikais.

Paprašykite savo šeimos narių surasti savo namuose kokį nors daiktą, kuris primintų Dievo meilės pasireiškimą. Tegu kiekvienas parodo, ką jis rado, ir paaiškina, kodėl jį pasirinko.

Visi kartu pasimelskite ir padėkokite Dievui už tai, kad Jis kiekvienam asmeniškai suteikė galimybę liudyti apie Jo meilę.

9 pamoka

DIEVO MYLIMIEJI

Isimintina eilutė: „Bet dabar Kristuje Jėzuje jūs, kadaise buvusieji toli, esate tapę artimi dėlei Kristaus kraujo“ (Ef 2, 13).

Tyrinėjimo tekstai: Apd 18; Ef 2, 11–22.

Papildoma literatūra: E. Vait „Apaštalų darbai“ 243–254psl.

Pagrindinė mintis: Dievo meilės dėka mes gyvename taikoje su visais.

Ar jūs kada nors pastebėjote, kaip gera būti šalia tų, kurių įsitikinimai, požiūriai, tokie pat kaip ir jūsų?

„Čia aš turiu surasti žmonių, kurie priimtų tikrąjį Dievą, – pagalvojo Paulius, atvykęs į didelį uostamiestį Korintą. Jis trapu nusileido į prielauką. – Bet iš pradžių reikia ko nors pavalgyti ir surasti vietą, kur apsistoti.

Prielaukoje Paulius užėjo į užkandinę papietauti, o paskui ėjo miesto gatvėmis į turgaus aikštę. Kadangi Paulius buvo palapinių audimo meistras, jis paklausė prekeivių, kur galima surasti palapinių gamintojus. Jam iš karto pasakė Akvilo ir Priscilės vardus.

– Aš iš jų pirkau gerą produkciją, – sakė vienas prekeivis. – Manau, kad ir jums tiks. Paulius pažiūrėjo į prekeivį.

– Prašau, papasakokite man daugiau apie juos, – paprašė jis to žmogaus.

– Jie labai geri darbininkai, netgi nepaisant to, kad septintą dieną jie neatidaro savo parduotuvės, – pareiškė prekeivis. – Jie žydai, bet vadina save sekėjais kažkokio tai Kristaus, kurį žydai prieš keletą metų nužudė.

– Tikrai? – paklausė Paulius, netikėdamas savo ausimis.

– Jie čia prekiauja, – sakė žmogus, rodydamas į kampinę parduotuvę. Kai Paulius kartu su prekeiviu priėjo prie tų žmonių namo, iš jo išėjo moteris, o už jos lėtais žingsniais ėjo vyras.

– Ačiū Dievui, jūs čia, – sušuko ji, žiūrėdama į prekeivį. – Mes gavome didelį užsakymą!

„Tai tikriausia Priscilė,“ – pagalvojo Paulius.

– Ar jums reikalingas padėjėjas? – paklausė prekeivis, ranka rodydamas į Paulių.

Dabar vyras su žmona atkreipė dėmesį į Paulių ir pasveikino jį.

– Tai Priscilė, mano žmona, o aš – Akvilas.

– Malonė jums ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus, – ištiesdamas ranką Akvilui, sveikino juos Paulius. – Aš – Paulius.

– Jūs taip pat garbinate Kristų! – dėdama ranką prie širdies, nusistebėjo Priscilė.

– Taip, aš, Dievo valia, esu mūsų Viešpaties apaštalas, – šypsodamasis sakė Paulius.

– Tada įeikite ir viską mums papasakokite, – tarė Priscilė.

– Aš išeinu, – tarė prekeivis.

Paėmęs iš jo maišelį pinigų, Akvilas pasakė:

– Dėkoju tau, kad pas mus atvedei mūsų brolių.

Prekeivis linktelėjo galva ir nuėjo.

– Iš kur jūs atklydote? – paklausė Priscilė Pauliaus.

– Aš ką tik atvykau iš Atėnų, kur skelbiau Evangeliją, – atsakė Paulius. – Žmonės linkę garbinti netikrus dievus, o ne tikrąjį gyvąjį Dievą. Todėl aš ir atvykau čia skelbti apie Jį. O jūs?

– Mes čia atvykome iš Romos, kai imperatorius Klaudijus liepė visiems žydams išsikraustyti, – atsakė Akvilas.

– Tikriausia Korintas – tai geriausia vieta, kur vėl galėsite tęsti savo darbą.

– Ir pasakoti apie savo tikėjimą, – papildė Priscilė.

– Atrodo jums sekasi ir tas, ir anas, – sakė Paulius, apžiūrėdamas palapines.

– Dievas mums toks geras! – atsakė Akvilas. – Tik tikėdami mes priėmėme šį didelį užsakymą. Jūs jau rytoj galite prisijungti prie mūsų.

– Aš galiu pradėti jau šiandien, – sakė Paulius.

– Jūs galite pas mus apsistoti, – pasiūlė Priscilė. – Ir tuo pačiu papasakosit daugiau apie Kristų.

– Su džiaugsmu! – atsakė Paulius.

Kiekvieną dieną jie trise dirbo, o vakarais tyrinėjo Šventąjį Raštą. Sabatomis Paulius pamokslavo vietinėje sinagogoje. Kartą į parduotuvę atėjo Silas ir Timotiejus. Paulius sveikindamasis apkabino juos.

Po to Šventoji Dvasia paskatino Paulių pamokslauti žydams apie Jėzų, kad Jis yra Mesijas. Bet greitai žydai atsisakė jo klausytis. Jie supyko ant Pauliaus ir pradėjo jam grasinti. Paulius svariais argumentais jiems įrodinėjo apie Kristų, bet žydai atsisakė Jį priimti. Tada Paulius nukratė dulkes nuo savo drabužių, kaip atstumtasis liudytojas.

– Jeigu jūs žūsitate be tikėjimo, tai teisme šis atvejis liudys prieš jus, – perspėjo jis juos. – Nuo dabar aš skelbsiu pagonims.

Išėjęs iš sinagogos, Paulius nuėjo į šalia sinagogos esančius namus, kurių šeimininkas Justas buvo dievobaimingas. Ten jis pradėjo laisvai pamokslauti apie Kristų Titui, vienam iš pagonių, kuris garbino Dievą sinagogoje. Ir Tito draugai klausėsi Pauliaus. Klausydamiesi Pauliaus pamokslų, daugelis korintiečių ir žydų, pats sinagogos vyresnysis Krispas su savo šeima įtikėjo Viešpatį Kristų ir pasikrikštijo.

Naudojantis krikščionių svetingumu, Dievas liepė Pauliui pasilikti Korinte. Praėjus pusantrų metų, jis nusprendė eiti į kitą miestą. Akvilas ir Priscilė ėjo kartu su juo į Efezo

miestą. Ten savo pavyzdžiu Paulius mokė tuos žmones pamokslauti. Efeze Akvilas ir Priscilė sutiko tikintį žydą Apolą. Jie jį priėmė į savo namus ir išmokė jį visko, ką patys žinojo. Kai Apolas sumanė vykti į Achają, skelbti ten Evangeliją, Efezo krikščionys parašė laišką Achajos tikintiesiems, prašydami jį priimti.

Paulius taip pat keliavo iš vieno miesto į kitą. Visur, kur tik jis buvo, liudijo apie Kristų ir tuo keitė žmonių santykius.

Sabata

Šios pamokos istorijos įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir su draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite istoriją „Dievo mylimieji“.

Pradėkite mokytis įsimintiną eilutę.

Prisiminkite, kada jums nesisekė, kada jautėtės vieniši.

Melsdamiesi paprašykite Jėzaus, kad padėtų jums būti žmogumi, kuris priima visus.

Pirmadienis

Perskaitykite Efeziečiams 2, 11–22.

Paulius skelbė pagonims – žmonėms, kurie iš prigimties nebuvo žydai. Perskaitykite 12 eilutę ir suraskite penkis punktus, kuriuose aprašomi žmonės, gyvenantys toli nuo Kristaus.

Ką jūs jaučiate, kai jus atstumia?

Melsdamiesi paprašykite Jėzaus padėti jums teisingai elgtis su tais žmonėmis, kuriuos dažnai atstumia.

Antradienis

Perskaitykite Apd 18 skyrių.

Jėzus pilnai patyrė ir atmetimą, ir priėmimą. Perskaitykite šias ištraukas ir pasakykite, kodėl taip atsitiko: Mato 1, 18–19; Luko 5, 18–24; Jono 1, 45–46.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite, kaip jūs galite sugriauti barjerus tarp žmonių.

Pasimelskite už tuos, kurie patiria žmonių atmetimą ir išankstinę nuostatą.

Trečiadienis

Perskaitykite Efeziečiams 2, 14–17. Kiek kartų Paulius pavartojo žodį „taika“?

Apie ką Paulius kalbėjo, kad „Jis yra mūsų taika ir ramybė“? Kam Jėzus atnešė taiką ir ramybę? Koku būdu Jėzus teikia taiką ir ramybę labai skirtingiems žmonėms?

Pagalvokite, ar yra kokių nors barjerų tarp jūsų ir kitų žmonių? Jeigu taip, tai ką jums reikia daryti, norint šiuos barjerus sugriauti?

Melsdamiesi paprašykite Dievo sugriauti visus barjerus tarp jūsų ir kitų žmonių.

Ketvirtadienis

Sugalvokite giesmę ar eiles, kaip Jėzus griaua barjerus.

Jeigu Jėzus gyventų jūsų gatvėje, su kuo Jis draugautų? Atsakymą jūs galite surasti Mato 9, 10–12.

Pas ką mums atvėrė kelius Jėzus? (žr. Ef 2, 18).

Melsdamiesi padėkokite Jėzui už tai, kad Jis atsidavė mums, atvėrė mums kelius pas Tėvą ir atsiuntė Šventąją Dvasią.

Penktadienis

Šiandien ką nors, su kuo retai bendraujate, pasikvieskite į svečius arba kartu ką nors padaryti.

Sugalvokite, nupieškite simbolį ar ženklą, kuris iliustruotų vienybę su Kristumi.

Per šeimos pamaldas paklauskite tėvų, kokie barjerai yra tarp žmonių ir kaip juos panaikinti.

Kartu pasimelskite, kad Dievas suteiktų jums ryžto ir išminties šiuos barjerus sugriauti.

10 pamoka

NESUTARIANTI ŠEIMA

Isimintina eilutė: „Galiausiai visi būkite vieningi, užjaučiantys kitus, mylintys brolius, gailėstingi, nuolankūs“ (1Petro 3, 8).

Tyrinėjimo tekstai: 1Kor 1–3.

Papildoma literatūra: E. Vait „Apaštalų darbai“ 298–322psl.

Pagrindinė mintis: Jėzus nori, kad mūsų bažnyčios šeimose būtų saugoma vienybė.

Ar jūs kada nors ginčijotės su kuo nors iš savo šeimos narių? Kaip jūs po to jautėtės? O kas, jeigu nuo ginčo nemalonūs jausmai pasilieka ir stiprėja? Jėzus nori, kad mes sutartinai gyventume taikoje su visais, tiek namuose, tiek bažnyčioje. Apaštalas Paulius mums paliko keletą gerų patarimų, kaip gyventi taikoje.

– Kaip sekasi Chlojai? – paklausė Paulius savo draugų korintiečių, kurie ką tik atvyko pas jį.

– Jai gerai sekasi, – atsakė jie. – Ji vis dirba. Būtent todėl mes čia. Juk ji labai užsiėmusi ir negali vykti į tokią kelionę.

– O kaip sekasi bažnyčiai? – paklausė Paulius. – Aš ką tik gavau laišką iš jūsų brolių. Kai kuriais klausimais jie prašo patarimo.

Svečiai susižvalgė.

– Bažnyčioje nebe taip sekasi, kaip buvo jums lankantis, – su nuoskauda ištarė vienas vyras.

– Kas būtent? Kodėl? – paklausė Paulius.

– Prisimenate, kai pas mus atėjo Apolas? Maždaug taip ir netgi blogiau. Melagingi mokytojai pasakoja bažnyčios nariams visai ne tą, ko mokėte jūs. Kai kurie broliai kritikavo jūsų mokymą, – papildė kitas.

– Bažnyčios nariai elgiasi kaip kas sugalvoja, – papildė trečias. – Jie vienas kitą kaltina tiesiog per pamaldas. Kai kurie atsisako kalbėti vienas su kitu.

– Taip, – tęsė svečias, – bet kai kurie turi priežastį nekalbėti. Kai kurie vyrai ir moterys neištikimi vienas kitam. Kiti vėl pradėjo garbinti stabus ir daro blogus darbus, kaip ir anksčiau.

Paulius atsistojo ir priėjo prie lango.

– Atleiskite, kad mes atnešėme jums blogų naujienų, – atsiprašinėjo broliai.

Paulius pasisuko veidu į juos ir tarė:

– Aš bijojau, kad gali kažkas panašaus atsitikti. Šventoji Dvasia man padėjo suprasti, kad laiškas buvo atplėštas. Dievas žinojo, kad taip įvyks. Dabar ir aš žinau apie tai. Bet aš žinau, kaip man pasielgti.

Po to, kai svečiai išėjo, Paulius dėl šios situacijos meldėsi keletą valandų. Jis pasikvietė Titą.

– Titai, man reikia, kad tu nuneštum laišką į Korinto Bažnyčią, – sakė Paulius.

– Ar yra kokių problemų? – paklausė Titas.

– Taip, – atsakė Paulius, – melagingi mokytojai, neištikimybė santuokoje, stabų garbinimas, nesantaika Bažnyčioje, kai kurie grįžta prie savo seno gyvenimo būdo.

– Štai kaip, – sušuko Titas. – Tai labai rimta. – Kodėl jūs pats neinate pas juos?

– Aš nueisiu, bet vėliau. Man atrodo, kad žmonės dabar manęs neklausys, – sakė jis. – Jie tapo nepaklusnūs ir išdidūs. Iki šios savaitės pabaigos aš parašysiu laišką. O pas juos eisiu vėliau.

– Gerai, aš melsiuos už juos, – tarė Titas.

Paulius suprato, kad jis turi tiksliai parinkti žodžius. Iš pradžių jis rašė korintiečiams, kaip jis dėl jų išgyvena ir priminė, kiek daug gero jie padarė. „Aš nuolat už jus dėkoju Dievui, kad Kristuje Jėzuje Dievas suteikė jums Savo malonę, nes per Jį praturtėjote visu kuo – visokiu žodžiu ir pažinimu“ (1Kor 1, 4–5).

Jis paprašė jų taikiai gyventi vienas su kitu. Po to jis rašė, jog Chlojos namiškiai pranešė jam, kad tarp jų esama kivirčų.

„Broliai, Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu maldauju jus, kad visi vienaip sutartumėte ir pas jus nebūtų susiskaldymų, kad būtumėte vienos dvasios ir vienos minties“ (1Kor 1, 10). Jis atsakė į visus jų klausimus, nepaisant to, jog gerai žinojo, kuo iš tikrųjų jie užsiima. Jis nepaminėjo melagingų mokytojų. Jis tik priminė tikintiesiems savo broliams, ko jis mokė, būdamas su jais.

„Kai pas jus, broliai, lankiausi, buvau atėjęs skelbti jums Dievo slėpinio ne iškilnia kalba ar išmintimi. Mat buvau pasiryžęs tarp jūsų nežinoti nieko kito, tik Jėzų Kristų, ir Tą nukryžiuotą. Kad jūsų tikėjimas remtųsi ne žmonių išmintimi, bet Dievo galybe“ (1Kor 2, 1–5).

Jis prašė jų susitaikyti vienas su kitu ir nesiginčyti, kuo jie turi sekti. „Jeigu tarp jūsų viešpatauja pavydas ir nesantaika, tai argi nesate kūniški, argi nesielgiate grynai žmogiškai?..

Nieko nereikia sodintojas, nei laistytojas, bet tik augintojas – Dievas... Mes juk esame Dievo bendradarbiai, o jūs – Dievo dirva, Dievo statyba“ (1Kor 3, 3–9).

Pabaigoje jis priminė korintiečiams, kas jie yra: „Jūs – Dievo dirva, Dievo statyba... Argi nežinote, kad jūs esate Dievo šventykla ir jumoje gyvena Dievo Dvasia?... Jūs esate Kristaus, o Kristus – Dievo (1Kor 3, 9–23).

Sabata

Šios pamokos istorijos įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite istoriją „Nesutarianti šeima“.

Pradėkite mokytis įsimintiną eilutę.

Prašykite Dievo pašalinti iš jūsų gyvenimo visus konfliktus su kitais žmonėmis.

Pirmadienis

Perskaitykite 1Kor 1, 4–7. Pastebėkite, kad Paulius pirmiausia pasveikina savo draugus Korinto Bažnyčioje.

Kodėl iš pradžių Paulius giria korintiečius? Ar teisingai elgiasi tie, kurie iškart kritikuoja žmogų?

Melsdamiesi paprašykite Dievo išmokyti jūsų išmintingai elgtis su žmonėmis.

Antradienis

Perskaitykite 1Kor 1, 10–17. Kokia buvo problemos priežastis Korinto Bažnyčioje?

Pagalvokite, prie ko jūs labiausiai linkę? Kodėl jūs taip elgiatės su tuo žmogumi? Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje parašykite apie tą žmogų.

Melsdamiesi padėkokite Dievui, kad Jėzus yra mūsų Taikdarys.

Trečiadienis

Perskaitykite 1Kor 2, 1–5.

Ką Paulius nurodo skelbimo ir jėgus šaltiniu? Kaip jūs galvojate, kodėl jis tai daro?

Įsimintiną eilutę užrašykite ant atvirutės ir, kur tik įmanoma, įrašykite įvardį „aš“.

Melsdamiesi paprašykite Jėzaus, kad Jis vadovautų jums visur, ką darote ir ką kalbate.

Ketvirtadienis

Suskaičiuokite, kiek kartų Paulius kreipėsi į korintiečius, pavadindamas juos broliais? (1Kor 1; 2; 3 skyriai). Kodėl taip dažnai šį žodį vartojo?

Skirkite laiko savo broliams ir seserims ar kitiems giminaičiams. Pasižadėkite niekada nesipykti ir nesiginčyti su jais.

Padėkokite Dievui už savo šeimą ir bažnyčios bendruomenę.

Penktadienis

Kartu su tėvais sudarykite „Taikdario“ planą. Pasistenkite viską, ką nurodėte, įvykdyti.

Per šeimos pamaldas apsvarstykite, kaip sustiprinti vienybę šeimoje, mokykloje, darbe, bažnyčioje.

Su visa šeima pasimelskite, kad būtų vienybė jūsų bažnyčioje.

11 pamoka

BŪTI TINKAMU

Isimintina eilutė: „Išganingoji Dievo malonė pasirodė visiems žmonėms ir moko mus, kad, atsisakę bedievytės ir pasaulio aistrų, santūriai, teisingai ir maldingai gyventume šiame pasaulyje“ (Titui 2, 11–12).

Tyrinėjimo tekstai: Titui 1.

Papildoma literatūra: E. Vait „Apaštalu darbai“ 298–301. 332. 324psl.

Pagrindinė mintis: Mes rodome Dievo meilę aplinkiniams žmonėms, kai gyvename pagal Dievo principus.

Kam nepatinka gauti laiškus? Nuo ko jūs labiausiai mėgstate gauti laiškus? Mūsų šios dienos istorija pasakoja, kaip Titas gavo ypatingą laišką nuo Pauliaus. Sužinokime, apie ką tai.

Tik ką Titas baigė skaityti laišką, kurį gavo nuo apaštalo Pauliaus. Jis džiaugėsi, kad Paulius smulkiai aprašė savybes, kurias privalo turėti vyresnysis. Tai labai palengvins vyresniųjų rinkimo procesą Bažnyčioje. Paulius išvyko į Efezą, o Titą paliko Kretoje. Titas jautė dar didesnę atsakomybę dėl to, kad Paulius patikėjo jam užbaigti darbus šioje vietoje.

„...Jei kas be priekaištų, vienos žmonos vyras“ – skaitė Titas.

„Tai sudėtinga, – pagalvojo jis. – Kai kurie vyrai turi daugiau nei vieną žmoną, o kiti neištikimi ir vienai žmonai. Treti elgiasi su žmonomis kaip su vergėmis.“

„Turįs tikinčius vaikus“ – tai dar sudėtingiau. Daugelio bažnyčios narių vaikai seka klaidingais mokytojais ar garbina stabus.

„Kurie nekaltinami blogu elgesiu ar neklusnumu“. Kai kurie vaikai jau tapo jaunuoliais ir dalyvavo girtų tarnavime dievui Dionisijui. Kai jų tėvai atsivertė į tikrąjį Dievą, jie kaip ir anksčiau darė tą patį. Ir, žinoma, būdami apgirtę, jie nepakluso savo tėvams ir jų autoritetui.

„Juk vyskupas, kaip Dievo reikalų prievaizdas, turi būti nepeiktinas: ne savavaliautojas, ne karštabūdis, ne girtuoklis, ne gobšuoelis“. Daug kartų Titas matė Dievo jėgos pasireiškimą ir apsaugą nuo įžūlių bažnyčios narių. Kai kurie iš jų jėga bandė priversti

savo namiškius eiti į bažnyčią. Jie mušė savo vaikus, kurie nėjo į pamaldas. O tie, kurie atėjo, garbino dievą Dionisijų ir nuo jų sklido vyno kvapas. Titas norėjo su visais mandagiai ir taktiškai elgtis, bet kai šie smarkaujantys žmonės pradėjo trukdyti pamaldoms ar bandė prieštarauti, jis jų prašė išeiti iš susirinkimo. Kai kurie bandė su juo muštis, o kartą į jį sviedė vazą.

„Ne gobšuo!“. „Jie nebūtų kretiečiai, jeigu nemėgtų pinigų“, – sakė Kretos filosofas. O vienas bažnyčios narys pasakojo Titui, kad Kretos gyventojų reputacija labai bloga, kad kai kurie žmonės ėmė apgaulinėti.

Titas įdėmiai perskaitė ir peržiūrėjo laišką: „Tvirtai laiką tikrojo mokymo, kad, dėstydamas sveiką mokslą, sugebėtų ir paraginti, ir atremti priešgynas.“ Klaidingi mokytojai ir klaidingas mokslas iš tikrųjų buvo didelė problema tikintiesiems. Ši problema buvo ne tik Kretoje. Tai buvo visur. Bet čia, Kretoje, buvo daug žydų, priėmusių krikščionybę ir nepriėmusių. Senieji bažnyčios nariai naujai atvykusiems bandė primesti daugelį nurodymų, kurių turi laikytis. Kai kurie reikalavo, kad kiekvienas pagonis būtų apipjaustytas. O naujai atvykusieji nariai žydai bandė priversti bažnyčios narius klausyti jų mokymo. Problema buvo ta, kad Kretos gyventojai painiojo tikruosius tikinčiuosius su kitais žydais ir visus vienodai vertino. Todėl mieste krikščionys turėjo blogą reputaciją.

Kiekvienas išrinktasis vyresnysis turi turėti patrauklų, nepriekaištingą charakterį, tobulesnį nei visų kitų, netgi besivadinančių krikščionimis. Ir jis turi būti siųstas Dievo, tikras diplomatas, kad galėtų vadovauti žmonėms. Jis turi būti gerai įsisavinęs tiesos principus. Ir kai reikia taikyti griežtas priemones nusikaltusiems žmonėms, jis turi būti labai taktiškas. Jis turi mokėti išaiškinti žmonėms problemos esmę, apsaugoti jį nuo nuodėmės ir jo neatstumti. Būti vyresniuoju reiškia turėti didelę atsakomybę.

Dar kartą Titas peržiūrėjo laišką ir nusprendė pasitarti su vietinės bendruomenės broliais. „Jie geriau pažįsta kiekvieną bažnyčios narį, negu aš, – pagalvojo jis. – Gal būt jie padės man išrinkti tinkamus žmones.

– Paulius mums atsiuntė didelį sąrašą savybių, kurias privalo turėti vyresnysis, – aiškino Titas susirinkusiems žmonėms.

– Titai, prašau, lėtai perskaityk, kad mes galėtume prisiminti tuos žmones, kurie tas savybes turi, – pasakė vienas žmogus.

Kai Titas perskaitė visą sąrašą, kambaryje tapo tylu.

„O ne. Jie negali įvardyti nei vieno žmogaus“, – galvojo Titas. Pagaliau vienas iš jų prakalbo:

– Paulius krikščionims kelia labai aukštus standartus. Aš manau, nors mes ir ne vyresnieji, visi krikščionys turi turėti tas savybes, tada mūsų bažnyčia taps švaresnė, ir mes būsime geresni Kristaus liudytojai.

– Šie standartai ne Pauliaus, o Dievo, – tyliai pastebėjo Titas.

– Tada laikykimės jų, sekime jais, – vieningai nusprendė visi.

Sabata

Šios pamokos istorijos išpūdziais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite istoriją „Būti tinkamu“.

Pradėkite mokytis įsimintiną eilutę.

Ar jūsų šeimoje yra žmonių, mėgstančių rašyti laiškus? Ar jie kada nors rašė nepaprastą, ypatingą laišką?

Melsdamiesi padėkokite Dievui už Bibliją, juk tai Jo laiškas jiems.

Pirmadienis

Perskaitykite Titui 1.

Perskaitykite Titui 1, 5. Biblijos žemėlapyje suraskite Kretą.

Išvardykite penkias charakteristikas toje aplinkoje, kur gyveno Titas.

Melsdamiesi paprašykite Dievo laiminti jūsų bendruomenę.

Antradienis

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite vyresniojo charakteristiką.

Kas yra jūsų bendruomenės vyresnysis? Kaip jis buvo išrinktas? Dėl ko renkamas vyresnysis?

Ypatingai pasimelskite už savo bendruomenės vyresnįjį.

Trečiadienis

Ar girdėjote apie tokius žmones, kurie skleidžia klaidingas idėjas?

Palyginkite klaidingą mokymą, apie kurį Paulius rašė Titui, su Jėzaus ir apaštalu mokymu. (žr. Titui 1, 10–14; Mk 13, 22; Apd 20, 29; 2Tes 2, 3–12; 2Pt 3, 3–7.)

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad padėtų jums atpažinti klaidingą mokymą ir išvengti klaidų.

Ketvirtadienis

Sugalvokite eiles ar giesmę, kurioje atsispindėtų jūsų noras gyventi šlovinant Dievą.

Pagalvokite apie žmogų, kurio vadovavimo gabumais jūs žavėtės. Kokias Pauliaus paminėtas savybes tas vadovas turi?

Pasimelskite už tą žmogų.

Penktadienis

Per šeimos pamaldas įsivaizduokite, kad jūs – Tito padėjėjas. Kas jūsų bažnyčios darbe būtų sunkiausia?

Kartu su šeimos nariais sudarykite vadovo savybių sąrašą, kurias kiekvienas iš jūsų turite.

Melsdamiesi padėkokite Dievui už duotus gabumus, pašvęskite juos tarnauti Dievui.

MEILĖ IŠ AUKŠTYBIŲ

Isimintina eilutė: „Taigi dabar pasilieka tikėjimas, viltis ir meilė – šis trejetas, bet didžiausia jame yra meilė“ (1Kor 13, 13).

Tyrinėjimo tekstai: 1Kor 13.

Papildoma literatūra: SDA Biblijos komentarai 1091. 1092psl.

Pagrindinė mintis: Dievo šeimos nariai rodo vienas kitam meilę.

Ar jums sunku mylėti žmones? Ar jūs norėtumėte turėti tokius charakterio bruožus, kaip aprašoma 1Kor 13? Tokios meilės yra tik vienintelis šaltinis.

- Aš myliu, – uždainavo įbėgdama į kambarį Marytė.
- Ką? – paklausė jos vyresnysis brolis Saulius. Jis sėdėjo fotelyje ir žiūrėjo televizorių. – Ką gi šią savaitę pamilai?
- Sauliau, užprotastavo Marytė, – kodėl tu visada toks?..
- Koks? – pertraukė Saulius.
- Toks... Na gerai, – pasakė Marytė. – Bet kokiu atveju, kai jis sabatoje ateis pas mus pietauti, aš noriu būti jam labai gera.
- Kodėl? – paklausė Saulius, nenukreipdamas akių nuo televizoriaus.
- Todėl, jei tu pats nepasakysi mamai, kad sudaužei jos mėgstamą lėkštę, tai aš pasakysiu. Tarp kitko, ji prašė tavęs suplauti indus.
- Tai tavo darbas! – burbtelėjo Saulius ir patogiai atsisėdo fotelyje.
- Netiesa! – atsakė Marytė ir išbėgo iš kambario. Kitą savaitę po pamaldų Marytė atbėgo į Sauliaus kambarį ir papurtė jį už peties.
- Jis čia, jis čia! – džiaugsmingai pasakė ji.
- Gerai, aš einu. Kas gi tai? – sekdamas ją, teiravosi Saulius.
- Darius! Jaunuolis, apie kurį aš tau kalbėjau, – paaiškino Marytė.
- Aaa, jis, – tęsė Saulius. Jis neišvaizdus. Tavo blogas skonis dėl vaikinų.
- Sauliau, būk su juo mandagus! – perspėjo Marytė.
- Aš pasistengsiu, bet tu žinai, ką aš apie tai galvoju. Marytė nuėjo į svetainę, o Saulius ėjo iš paskos.
- Sveikas, Dariau, – linksmi ištarė ji. – Sveika, teta Lina. Darius nieko neatsakė. Jis nuėjo į svetainę, atsisėdo ant mamos mėgstamiausią krėslą ir rankomis pasirėmė galvą.
- Dariaus mama vienoje rankoje nešė didelį krepšį, o kitoje rankoje laikė didelį dubenį su karštu maistu.
- Sveiki, Sauliau ir Maryte, – pasisveikino ji.
- Broli su sesute puolė palaikyti duris, nes teta Lina vos išlaikė dubenį savo rankoje.
- Dariau! – sušuko ji. – Kodėl tu man nepadedi?
- Aš pavargau, – burbtelėjo jis.

Saulius ir Marytė susižvalgė ir nuėjo į virtuvę paimti lėkščių. Virtuvėje mama ir tėtis jau baigė ruošti salotas.

Pietūs su Dariumi buvo siaubingi. Jis nieko nesiklausė, pertraukinėjo kitus, skundėsi ir visą laiką niurnėjo. Saulius ir Marytė tapo vis tylesni. Kai papietavo, teta Lina atsiprašė, kad turi dar nueiti į ligoninę aplankyti Dariaus močiutę. Darius nieko nesakė, tik apsirengė ir išėjo.

Po to, kai svečiai išėjo, Saulius ir Marytė kreipėsi į tėvus:

– Jūs dabar pailsėkite. Mes patys viską nurinksime nuo stalo.

Truputį vėliau jie sugrižo į svetainę.

– Tai buvo siaubinga, – sakė Marytė.

– Aš pataisysiu: jis buvo siaubingas, – ištarė Saulius.

– Atleisk, kad aš tavęs neklausiau, – atsiprašė Marytė Sauliaus.

– Ir tu man atleisk, kad aš nepagarbiai elgiausi su tavimi, – sakė Saulius.

– Ar jūs iš to ką nors pasimokėte? – susimąsčiusi ištarė mama.

– Meilė akla. Arba aš tokia buvau, – lėtai ištarė Marytė. – O Saulius ne toks jau ir blogas, kaip aš galvojau.

– Po to, kai mes pamatėme, koks yra Darius, – tęsė Marytė, – mes su Sauliumi geriau ir pagarbiau elgsimės vienas su kitu.

– Nors mes kartais erzinau vienas kitą, bet iš tikrųjų mes mylime vienas kitą, – tarė Saulius.

– Ar tu tikrai taip manai? – sušuko Marytė ir, pribėgusi prie brolio, apkabino ir pabučiavo į skruostą. – Tu toks geras!

– Neverta rodyti tiek daug sentimentalumo, – šluostydamas pagalve skruostą, burbtelėjo Saulius.

– Tai Dariui aš buvau sentimentalė, kai aš... – ji nutilo.

– Na gerai, – pertraukė ją tėtis. – Pasižiūrėkime, ko mes šiandien išmokome. Maryte, prašau, paduok man mano Bibliją. Atverčiu 1Kor 13, 4–8. Sakoma, kad šį skyrių mes turime skaityti kasdien.

– Aš nenoriu, aš pavargau, – Saulius pradėjo skūstis.

– Klausyk, kitaip aš tave dar kartą pabučiuosiu! – pasakė Marija.

Kai tėtis surado reikiamą eilutę, pradėjo skaityti: „Meilė kantri, meilė maloninga, ji nepavydi, meilė nesididžiuoja ir neišpuiksta. Ji nesielgia netinkamai, neieško sau naudos, nepasiduoda piktumui, pamiršta, kas buvo bloga, nesidžiaugia neteisybe, su džiaugsmu pritaria tiesai. Ji visa pakelia, visa tiki, viskuo viliasi ir viską ištveria“ (1Kor 13, 4–7).

Sabata

Šios pamokos istorijos įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Meilė iš aukštybių“.

Pradėkite mokyti šeimintinę eilutę. Kasdien ją kartokite.

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad parodytų jums, ko šia pamoka Jis nori jus išmokyti.

Pirmadienis

Perskaitykite 1Kor 13. Kaip jūs galvojate, kaip dažnai mes turime skaityti šį skyrių? Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje surašykite sąrašą darbų, kurie be meilės neturi prasmės.

Melsdamiesi paprašykite Dievo, kad pripildytų jūsų širdis Savo dieviškosios meilės.

Antradienis

Perskaitykite 1Kor 13, 4–7.

Šių eilučių pagrindu paklauskite savęs: „Ar aš esu kantrus ir gailestingas?“

Iš šių eilučių pasirinkite vieną savybę ir visą kitą dieną treniruokitės, lavinkite savo charakterį.

Melsdamiesi padėkokite Dievui, kad per Jėzų Jis paliko mums meilės pavyzdį.

Trečiadienis

Vėl perskaitykite 1Kor 13.

Pagalvokite, ką šiandien jūs galėtumėte padaryti kam nors iš pažįstamų ar artimųjų?

Prieš tai darydami pasimelskite ir paprašykite Dievo vedimo ir užtikrinimo, kad tai pavyks.

Ketvirtadienis

Kaip jūs galvojate, kodėl tame skyriuje apaštalas Paulius rašo apie vaikystę ir pilnametystę?

Giedokite savo mėgstamą giesmę apie Jėzų.

Paprašykite Jėzaus, kad Jis padėtų jums mylėti Jį taip pat, kaip Jis myli jus.

Penktadienis

Perskaitykite 1Kor 13.

Kaip jūs galvojate, kodėl meilė reikšmingesnė už tikėjimą ir viltį?

Prieš prasidedant savaitės dienai, per šeimos pamaldas uždekte žvakę. Tegu kiekvienas šeimos narys, perduodamas vienas kitam žvakę, pasako apie savo meilę jam ir Jėzui.

13 PAMOKA

VISADA ŠALIA

Isimintina eilutė: “Visi pasidarė pilni Šventosios Dvasios“ (Apd 2, 4).

Tyrinėjimo tekstai: Jono 14, 15–17; Mato 3, 1 – 4, 10; Apd 2, 1–12.

Papildoma literatūra mokytojams: E. Vait „Amžių ilgesys“ 114–131psl.; „Apaštalų darbai“ 47–56psl.

Pagrindinė mintis: Dievas siunčia mums Šventąją Dvasią, kad Ji mums padėtų.

Ar kada nors jūs patyrėte vienatvę? Ar norėjote, kad šalia jūsų visada būtų žmogus, kuris kartu su jumis spręstų visas problemas ir sunkumus? Jėzus turėjo tokį draugą ir padėjėją. Jis nori būti ir jūsų draugu ir visur jums padėti.

Getsemanėje

Jėzus žinojo, kad Jo darbas žemėje baigiasi. Po kelių valandų vienas Jo mokinių išduos Jį ir Jį suims. Jį, kaip nusikaltėlį, išduos pasityčiojimui. Jis bus teisiamas ir nuteistas tuo metu pačia žiauriausia ir paniekinančia bausme – mirti ant kryžiaus. Jis turi visa tai praeiti ir iškentėti. Jis nesijaudino. Jis jaudinosi dėl Savo mokinių likimo, kurie pastaruosius tris metus buvo su Juo. Jis žinojo, kad jie nesuprato, kas turi įvykti. Jis taip dažnai bandė pasakoti jiems apie tai, bet jie nesugebėjo suprasti Jo žodžių. Mokiniai galvojo, kad Jėzus taps žydų karaliumi, bet Jis nesirengė užkariauti žemišką sostą.

Melsdamasis Jėzus apie tai kalbėjo su Tėvu ir prašė Jo atsiųsti į žemę Šventąją Dvasią, po to, kai Jis pakils į dangų. Šventoji Dvasia guos, mokys ir saugos ne tik Kristaus mokinius, bet ir visus tikinčiuosius nuo to momento, kai Jis pakils į dangų iki Kristaus antrojo atėjimo.

Prie Jordano

Tuo metu, kai Jėzus dirbo dailidės dirbtuvėse, Jis išgirdo apie pamokslautoją prie Jordano. Sužinojęs naujienas, Jis suprato, kad tas žmogus yra pašauktas paruošti žmones Evangelijos priėmimui: Jėzus padėjo Savo darbo įrankius, atsisveikino su artimaisiais ir nuvyko prie Jordano.

Nors pamokslautojas buvo Jo pusbrolis, bet jie anksčiau niekada nebuvo susitikę. Iš pradžių Jėzus stovėjo minioje ir klausėsi. Jonas kalbėjo apie Mesijo atėjimą. Savo pamokslais jis drąsino nusidėjėlius, kuriems reikėjo Gelbėtojo. O kandžius, griežtus žodžius jis skyrė veidmainiams, kurie atėjo prie Jordano jo veiklos teisti. Jėzus žiūrėjo, kaip Jonas krikštija atgailaujančius žmones.

Kai Jonas pastebėjo Jėzų, jis staiga suprato, kad tai – Mesijas. Jėzus prašė, kad Jonas Jį pakrikštytų. Iš pradžių Jonas nesutiko, bet vėliau išpildė Jėzaus prašymą. Dar prieš tam įvykstant, Jonas meldėsi, kad, kai ateis Mesijas, jam būtų duotas ženklas, kad galėtų Jį atpažinti. Kai Jėzus išbrido iš vandens ant kranto, staiga dangus atsivėrė, ir Dievas atsiuntė Šventąją Dvasią balandžio pavidalu, kuris nutūpė ant Jėzaus peties. Jonas priėmė tai kaip ženklą iš aukščiau, kurio jis laukė.

Dykumoje

Po krikšto Šventoji Dvasia paskatino Jėzų pabūti dviese su Savo Tėvu, kad įgytų gilesnį supratimą apie Savo misiją žemėje. Jėzus išėjo į dykumą ir 40 dienų Jis pasninkavo ir bendravo su Tėvu. Pasibaigus šioms pasninko dienoms, šėtonas atėjo pas Jėzų ir tris kartus

gundė. Bet kiekvieną gundymą Jėzus nugalėjo Rašto žodžiais. Šventoji Dvasia priminė Jam tuos žodžius.

Jėzus negalėjo sulaukti, kada galės papasakoti mokiniams apie Šventąją Dvasią, tikrą tikinčiųjų Draugą. Jis šypsojosi, galvodamas, kaip Šventoji Dvasia juos ves ir saugos, ir niekada jų nepaliks.

Danguje

Prisikėlęs iš numirusių, Jėzus po 40 dienų pakilo į dangų. Vykdydamas Savo pažadą, Jis Savo mokiniams atsiuntė Šventąją Dvasią.

Žemėje

Mokiniai susirinko aukštutinėje svetainėje. Jie meldėsi, išpažino savo nuodėmes, šlovino Dievą. Jėzus siuntė jiems Šventąją Dvasią tarsi pūstų smarkus vėjas. Jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo. Jiems pasirodė tarsi ugnies liežuviai, kurie pasidaliję nusileido ant kiekvieno iš jų.

Akimirksniu mokiniai įgavo jėgos, baimė pradingo ir jie geriau pradėjo suprasti, kas vyksta. Jie išėjo į gatves, šlovino Dievą ir skelbė Gerąją naujieną. Į Velykų šventę Jeruzalėje buvo atėję žmonių iš viso pasaulio. Iš mokinių išgelbėjimo žinią jie girdėjo ir suprato kiekvienas savo kalba. Mokiniai gydė ligonius, išvarė demonus ir dar daug kitų stebuklų padarė Jėzaus Kristaus vardu ir Šventosios Dvasios jėga.

Pabaigoje

Jėzus pažadėjo atsiųsti Šventąją Dvasią ir mums šiandien. Mums tik reikia paprašyti Dievo, kad Ją atsiųstų.

Sabata

Šios pamokos istorijos įspūdžiais pasidalykite su tėvais ir draugais.

Sekmadienis

Perskaitykite pasakojimą „Visada šalia“.

Savo Biblijos tyrinėjimo dienoraštyje užrašykite tikro draugo charakteristiką.

Jūsų nuomone, kokios savybės yra svarbiausios?

Pradėkite mokytis įsimintiną eilutę.

Melsdamiesi paprašykite Jėzaus atsiųsti jums Šventąją Dvasią, kad Ji taptų jūsų draugu.

Pirmadienis

Perskaitykite Jono 14, 15–17.

Sudarykite savo draugų sąrašą.

Jeigu jums prireiktų kur nors išvažiuoti, kokią dovaną norėtumėt padovanoti savo draugams?

Melskitės už savo draugus.

Antradienis

Perskaitykite Mato 3; Mato 4, 1–10.

Prisiminkite iš savo gyvenimo momentus, kai Šventoji Dvasia priminė jums ir padėjo atsispirti pagundoms?

Sugalvokite giesmę ar eilėraštį, kuriame atsispindėtų, kaip Šventoji Dvasia veikia jūsų gyvenime.

Melsdamiesi padėkokite Šventajai Dvasiai, kad Ji jums vadovauja.

Trečiadienis

Perskaitykite Apd 2, 1–12.

Išeikite į lauką ir atsistokite taip, kad pajustumėte vėją. Paaiškinkite kam nors, kaip jūs jaučiate vėją, panašiai kaip Šventosios Dvasios įtaką.

Pagalvokite, ko dar mes negalime matyti, bet jaučiame jo veikimą?

Pasimelskite, kad išmoktumėte pajauti Šventosios Dvasios įtaką ir veikimą jūsų gyvenime.

Ketvirtadienis

Perskaitykite Gal 5, 22–23.

Sudarykite Šventosios Dvasios veikimo vaisių sąrašą.

Pagalvokite, koks asmeniškai jums yra svarbiausias ir būtiniausias Šventosios Dvasios vaisius?

Paprašykite ką nors iš suaugusiųjų papasakoti atvejį iš savo gyvenimo, kai Šventoji Dvasia jam padėjo.

Pasimelskite, kad Šventosios Dvasios vaisiai būtų pastebimi mūsų gyvenime.

Penktadienis

Perskaitykite Apd 4, 31.

Pagalvokite, kokiais būdais Šventoji Dvasia skatina jus drąsiai kalbėti apie Jėzų?

Padarykite vaisių salotas ir jomis pavaišinkite savo šeimą. Perskaitykite savo šeimai Gal 5, 22–23.

Pasimelskite, kad visi jūsų artimieji būtų atviri Šventosios Dvasios veikimui ir Jos įtakai.